

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · · 10 » — »
Negyedévre · 5 » — »
Egy óra · · 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vis'sza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A függetlenségi párt.

Pécs, 1901. október 31.

A választások mérlege azt mutatja, hogy a függetlenségi párt volt az, amely számban leginkább megerősödve került ki a küzdelemből. A mily örvendetes ez az eredmény, mert mutatja, hogy a függetlenségi eszmék mélyen gyökereznek a nemzet lelkében, annyira nem kielégítő, ha figyelembe vesszük, hogy a mostani választásoknál hiányzott egy ellenzéki párt, a volt nemzeti párt, mely a korábbi választásoknál az ellenzéki érzelmű választópolgárok nagy részét lekötötte a maga számára.

Tévedne az, aki azt hinné, hogy a kormánypárttal fuzionált nemzetipárti képviselők magukkal vihették volt választóikat is, mert azok között nagy számban voltak függetlenségi is, akik a választásoknál csak azért támogatták a nemzeti párt jelöltjeit, mert külön függetlenségi jelöltállítás esetén a kormánypárt malmára hajtották volna a vizet. De a hatvanhetes alapon álló nemzetipárti választók között is sokan vannak, akik — mint ezt Beöthy Ákos kassai választása is igazolja — a fúzió után sincsenek megelégedve a kormány politikájával s így most is inkább csatlakoztak ellenzéki jelölt zászlajához, habár annak közjogi programját talán nem is osztották.

Ennek a körülménynek okvetlenül a függetlenségi párt javára kellett billenteni a mérleget, a mihez még járult az a körülmény is, hogy a függetlenségi párt közgazdasági programja óriási tért hódított a nemzet minden rétegében s így azokban a kerületekben, ahol a közös vámterület alapján álló kormánypárti jelölt küzdött függetlenségivel, a hatvanhetes alapnak sok híve inkább az utóbbi mellett érvényesítette szavazatát, mert a gazdasági kérdésben, mely ennek az országgyűlésnek legéletbevágóbb feladata lesz, a függetlenségi jelölt programja inkább megfelelt meggyőződésüknek, mint a közös vámterületet támogató kormánypárti jelölté.

Ha mindezeket a kedvező jelenségeket mérlegeljük, a függetlenségi párt számbeli gyarapodását semmi esetre sem tartjuk megfelelőnek. Hogy ennek oka tisztán a függetlenségi elvet vallóknak

egymás elleni testvérharca volt, az — elfogulatlan szemmel tekintve a dolgokat — kétséges nem lehet, mert nagyon sok volt az olyan kerület, a hol a függetlenségi párt két árnyalatához tartozó jelöltek túlekedése készítette elő a talajt a kormánypárt győzelméhez; még több helyen pedig ennek az ádáz testvérharcnak a látása idegenítette el a más pártbeli választók csatlakozását, bár erre a közgazdasági kérdésben való rokonérzés folytán különben talán hajlandók lettek volna.

A magyarnak százados átka, a „rut visszavonás s durva irigység“ tépte szét a legmagyarabb pártot s tette lehetetlenné, hogy a viszonyok kedvező alakulását a maga javára teljes mértékben kiaknázza. A függetlenségi eszme minden igaz hívének legfőbb óhajta kell hogy legyen tehát: annak a szakadásnak a megszüntetése, a mely már eddig is oly mérhetlenül sokat ártott annak a pártnak, melynek zászlajára ez a függetlenség írva van.

Az új választások jórészt új embereknek adtak mandátumot e zászlónak a törvényhozás termében való lebogtatására. Ezeket nem feszélyezik azok a személyi tekintetek, a melyek a párt régi országgyűlési tagjait gátolták az egyesülés nagy munkájának keresztülvitelében. Akik pedig megmaradtak a régiak közül, azoknak talán lesz elég erejük arra az önmegtartóztatásra, a mely a multak keserűségeire fátyolt borítva, a célul kitűzött magasztos eszmét föléje helyezi minden kicsinyes személyi ellenszenvnek.

Kossuth Ferenc, a róla elnevezett hatalmas függetlenségi pártárnyalatnak vezére nem egyszer adta kézzelfogható bizonyítékát annak, hogy a legőszintebben óhajta a függetlenségi eszme híveinek egy táborban való egyesülését. Az Ugron Gáborról elnevezett pártárnyalat pedig legutóbb oly viszonyok közé került, a melyek az egyesülésnek ez oldalról való akadályait is jórészt képesek elhárítani az utból.

Maga a pártvezér, Ugron Gábor — a birtokában levő mandátum dacára — úgy látszik, nem vesz aktív részt pártja munkájában, sőt eddig meg sem jelent a törvényhozók termében s így hitelt kell adnunk annak a híresztelésnek, hogy a

maga részéről külön pártot alakítani nem kíván. Hasonlóképp Bartha Miklós, a pártnak eddigi elnöke, nemcsak az elnökségről mondott le, de ki is lépett a párt kötelékéből. Ugyanezt tette már a választásokat megelőzőleg Polonyi Géza, legutóbb pedig Visontai Soma is.

Nem vélünk csalatkozni, mikor azt hisszük, hogy mindez az illetők részéről a pártegység helyreállítása érdekében hozott áldozat. — A testvérháboruban aktív részt vett harcosok egyelőre félre állnak az utból, nehogy a harcnak közeli emléke, mely személyükhöz fűződik, lehetetlenné tegye az őszinte közeledést az azonos közjogi alapon állók között. De bármi lett legyen is az oka ezeknek a visszalépéseknek, annyi bizonyos, hogy a pártegyesülésnek soha sem kedveztek annyira a viszonyok, mint éppen most, a mikor a másik pártárnyalat külön parlamenti párt gyanánt még nem is alakult meg, ezzel is dokumentálva a maga részéről, hogy a pártegység helyreállítása elé újabb gátakat építeni nem kíván.

Reméljük, hogy Kossuth Ferenc is érvényesíteni fogja az egység helyreállítása érdekében befolyását a saját pártjára s felmenti a másik pártárnyalatban megmaradtakat a kényszerűségtől, hogy külön függetlenségi párttá alakuljanak. Hisz a program azonos; a delegációba való bemenetel kérdése pedig inkább csak taktikai kérdés, a melyben a párt kisebbsége bizonyára aláveti magát a többség határozatának. Mert a pártegység érdeke mégis csak előbbre való, mint az, hogy a közjogi ellenzék egy-két tagja részt vegyen a delegáció tárgyalásaiban.

Igaz, hogy a függetlenségi pártnak néhány igen jeles tagja egyelőre kívül maradna az egységes pártköteléken, de ez kisebb veszedelem, mint a megosztott pártkeret. Hisz azért a kívülmaradtak személyileg teljesíteni fogják a függetlenségi eszme szolgálatában kötelességüket az országgyűlésen s az idő folyása behegesztvén a testvérharcban ütött sebeket, majdan ezekre nézve is lehetővé fog válni, hogy fényes tehetségeiket a párt kötelékében érvényesíthessék.

Értesítés!!

Nagyszámu igen tisztelt vevőim gyakran hangoztatott kívánságának engedve *Pécsett, Siklósi-országut 44. sz. a.*, a „Mátyás Király“ átellenében nagy választéku

BUTOR-raktárt

rendeztem be. — Raktáron tartok állandóan mindennemű, főleg honi gyártmányu *fa, vas és kárpított butorokat* a legolcsóbb — nagybani — eredeti gyári áron.

Kiváló tisztelettel

FRIEDMANN KÁROLY.

Lapunk mai száma 10 oldalra terjed.

Halottak napjára.

Pécs, 1901. okt. 31.

Sárga zizegő falevelek, ha nem is volna ma halottak napja, emlékezhettek ti is az elmúlásra!

Te szomorúan dudorászó őszi szél, mintha te is az én kedves halottamnak gyászindulóját fűtyörésznéd szüntelenül fülembé!

Te halkán csobogó kis patak mintha a te megtört apró hullámfodraid is mind megannyi könnyecsek . . . árvák és özvegyek szemeiből omló könnyecsek . . . volnátok.

Oh, van-e szomorúbb nap a halottak napjánál?!

Nem. Bizonyára nincs. Esztendőben — csak egyetlen egyszer, — ők is a legcsendesebb birodalom még csendesebb lakói, akaratlanul is befészkelik magukat a szívébe, a minden jó és gonosz tulajdonságok eme gócpontjába, s kiveszik részüket, mintha csak beszélnének, mintha csak mondanák — nézd — az egész esztendőből csak ez az egyetlen egy napocska a miénk, a többi mind az élőké, . . . szenteld hát ezt a mi számunkra, — s jer — jer — a temetőbe!

Ki tudja?! Tán azért siet-e napon mindenki, boldog és boldogtalan a halottak országába, — még tán akinek nincs is halottja.

De vajjon akad-e olyan is, kinek halottja, — esetleg szívének egy eleven halottja ne volna?!

Isten! Legjobban akkor büntetéd meg az embert, midőn szívet is teremtél keblébe.

Ha nem volna szív — hullana-e annyi — hullana-e egy csepp könny is a mai napon?!

Sir az árva, zokog az özvegy, jajong a szerető, s a bánatos szülő fájó szívvél kesereg . . . miért . . . miért? . . . mert balga, gyarló emberi szívek van, mely ezernyi csapás és baj között még mindig szeretni tud! Szeretni ám! de hogyan?

Önzően!

Tán soha sem nyilvánul jobban az egoizmus, mint éppen halottak napján.

Sirunk, kesergünk, siratjuk a halottunkat, kinek pedig már nem fáj semmi, kinek nem fáj már a bánat, nem árt a rosszakarat, az irigység, a rágalom, a harag, a gyűlölség, mit az emberek egymás számára kitaláltak.

Ők alusznak nyugodtan, csendesen a poros hantok takarója alatt és siri álmaikat mi sem háborítja, ha csak nem szereteteiknek panaszos zokogása.

Mert sirunk, könnyezünk, zokogunk. És vajjon kit siratunk?!
Annak a drága sirhalomnak csendes lakóját-e, mely fölé borulunk?!

Oh nem! Azért sirunk, mert fáj a szívünk érte, hogy nem láthatjuk őt, hogy nem ölelhetjük, hogy nem szólhatunk hozzá, hogy nem panaszkodhatjuk el neki bánatunkat, hogy nem közölhetjük vele esetleg örömnket.

Sirunk, mert tudjuk, hogy ő halott, s nincs erő, nincs hatalom, mely nekünk visszaadhatná az elköltözöttöt, hisz a Nizáretbeli nem fog most közibénk jönni, hogy könnyeinkre feltámassza őt, akiért vágyunk; akiért sirunk, mert fáj nekünk az elvesztése; magunkat siratjuk akkor, amidőn legkedvesebb halottunkért könnyezünk.

Ime legszentebb, legigazabb fájdalomunknál is felleljük azt, minek neve: emberi egoizmus.

Meghalt a hitvesed? megüaltak szüleid? Apád, vagy anyád? a kedvesed? avagy a gyermeked talán?! S te siratod őt? — Őket?!

Árva lettél, avagy özvegy? S nincs, a ki eltartson panaszatlan kenyérrel? Nincs, aki megvédjen? Nincs, a kinek keblére hajthasd a fejedet, nincs, a kit szeress s a ki teged is szeressen?!

S te mindezekért siratod őt!?

Nem! Önmagadat siratod.

Árva, avagy özvegy, szülő, gyermek és szerető, sirtok úgy e, ha van is panaszatlan kenyeretek, esetleg pártfogótok, ha nem is küzködsz anyagi gondokkal? Szülő, — bár van még másik gyermeked . . . sirunk, bár van még, a kit szeressünk s a ki viszont miniket is szeret s mi mégis sirunk, mert fáj a lelkünk érte, mert vágyakozunk ő utána, a kiért tudjuk, hogy hiába, — fáj érte a szívünk, kitől csak néhány lábnyi föld választ el s mégis oly távol van tőlünk . . . A mi szívünk fáj, — nem pedig az övé, a kinek tán a halálát is az a tudat keseríté meg legjobban, hogy szerettei sirni fognak érte.

Mi sirunk, mert fájdalmat érzünk, míg ő csendesen aluszsza odalenn siri álmát, — ugyan kit siratunk hát, — őt-e, vagy — magunkat?

Egoista vagy ember s az is leszesz, míg a sirnak hantja el nem temet.

Hitessük csak el magunkkal, hogy kedves halottunkat siratjuk, nem pedig önmagunkat.

A gondolat, hogy a keserű könyek megzavarják tán az én drága halottamnak siri nyugodalmát, visszatartja omló könyeimmet — és azért csak egyet . . . csak egyetlen egyet . . . egy torró könnyecpet ejtek, bár egoista módra az én édes halottamnak drága, emlékére, csak úgy titokban, csendeseu, nehogy megzavarja a nehéz könnyecsepp az ő csendes, nyugodt álmát . . . és aztán . . . te drága halott . . . halottak . . . és élők . . . Isten veled! — Isten veletek!

. . . Ti halottak, nyugodjatok békevel . . . és mi élők emlékezzünk . . . emlékezzünk . . . Ne csak a holtakról . . . hanem a — halálról!

Memento Mori!

Unatyinszky Leona.

A kereskedelmi törvény reformja.

(Ujtás a cégbejegyzések körül.)

Pécs, 1901. október 31.

A napokban fontos miniszteri rendelet érkezett a pécsi kereskedelmi- és iparkamarához. Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter az eddigi kereskedelmi törvényt akarja reformálni, de különösen a cégbejegyzés körül akar egyet-mást ujtani.

Hogy a miniszter a rendeletét kibocsátotta, arra az a számtalan visszaélés szolgáltatott okot, a melyet a kereskedők a cégbejegyzés ellenőrzésének hiányossága miatt üstek. A rendelet ugyan még csak terv, de nagyon valószínű, hogy az már legközelebb életbe lép. E szerint a cégek az illetékes iparhatóságok által lennének összeirandók. Azokat, akik az iparhatóságok előtt igazolják, hogy be vannak jegyezve, annak igazolására szólítják föl, hogy a bejegyzett cégnek tulajdonosa vagy cégvezetője életben van-e?

Az eljárás eredményét pontos jegyzékbe foglalják és az illetékes törvényszékhez terjesztik fel. A törvényszéknél az egyes iparhatóságok jegyzékeit összehasonlítják a cégjegyzékkel és ha olyan változásokat észlelnek, a melyek cégjegyzékben bejegyezve nincsenek, a pótlásra azonnal megteszik az intézkedéseket.

A visszaélések megállítására cégeket, amelyek megszűntek, a cégjegyzékből nyomban törölni fogják. Így aztán megszűnik az, hogy oly kereskedő, a ki már nem folytatja üzletét, cége részére hitelt, vagy más kedvez-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A kis gimnázista.

Reggel, a kis gimnázista,
Távozva hazulról,
Négy-négy fillért kap »killire«
Jó öreganyjától,
S a fiúnak, mint a multkor
Rájött öreganyja:
Mindennap csak »fél sóskalács«
A »tízóraija«.

Két fillérrel ugyan mit tesz
Az ő únokája?!

Kikémeleli, mert biztosan
Csak úgy jöhet rája.
Ezt gondolá és így is tőn
A jó öreg asszony.
S a mit tapasztalt, méltó, hogy
Örömkönyt fakasszon:

Templom előtt visz el útja,
Ha megy iskolába,
Reggelenként ide tér be
Egy-egy Miatyánkra;
Kijövet, a lépcsőn ülő
Koldus kalapjába
Csusztatja kétfilléresét,
S így megyen dolgára.

— Hova teszed édes fiam
Egyik krajcárodot?
Szól fiunkhoz öreganyja,
Mondd meg és ne tagadd!
Erre, mint kit csinyen kapnak,
Jön fiunk zavarba! . . .
De egyszerre kiderül és
Sugárzik az arca:

— Hogy erről eddig nem szóltam,
— Meg ne haragudjék! . . .
Én nekem »tízórai«
Fél »sóskalács« elég!
Ez két fillér, két fillért meg
A szegénynek adok.
Igy volt édes öreganyám!
S arca csak úgy ragyog! . . .

A nagymama unokáját
Öleli, csókolja;
És kor-barázdálta arcán
Csorog a könny árja! . . .
Örült a jó öregasszony,
De még jobban: magam!
Mert ez asszony: édes anyám;
A fiu meg: fiam!

Somesich Sándor.

Elhervadt virágok között.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irta: Gerzson.

(Folyt. és vége.)

Szíveimet akkor sebzé meg az első, nagy fájdalom, midőn a jóbarátot kikisértük a csendes kis temetőbe . . .

De az a bájos, szép leány nem tudott jegyese nélkül élni. Szíve sokkal inkább hozzá volt szokva, szerelme sokkal mélyebb volt iránta, mintsem feledni s nélküle élni képes lett volna. Alig mullott el néhány hónap s a busongó bánat s a szivettépő fájdalom felémésztette. Elégette szívet a mérhe len szerelem, megtörte testét a veszteség okozta kín. Csak élt napról-napra szív nélkül, lélek nélkül. Elvitte magával az ő szívet is az a halovány ifju! Utoljára már nem is érzett fájdalmat, szíve érzéketlenné vált. Csak megtört, elkinzott teste járt s bolyongott köztünk céltalan, lelke már elszállt innen a földről, mely mindenétől megrabolta, mi kedves volt neki. Nem élhetett már tovább s elhagyott bennünket, hogy elveszett boldogságát feltalálja! — Vajjon megtalálta-e? . . .

Az a kis sirvers fekete-márvány sirkövé, mily meghatóvá teszi szomorú halálát:

»Megfizettem már én büneimnek zsoldját,
Letettem testemnek romlandó sátorát,

ményt élvezhet. A tervezet az iparhatóságnak főadatává teszi azt is, hogy minden újabb kiadandó iparigazolványról és a kereskedők cégeiben, vagy személyében előfordult változásról pontos jelentést tegyen az illetékes törvényszéknek, mely hivatalból intézkedik a további teendők felől.

A kereskedőkre e minden tekintetben fontos tervezetre véleményt kér a kereskedelmi miniszter az ipar- és kereskedelmi kamarától.

Hírek.

Pécs, 1901. okt. 31.

Agyonlőtt katonatiszt.

A budapesti hadbíróóság szenzációs ügyben folytat vizsgálatot, amelynek részletei még titokban vannak ugyan, de annyi máris kiszivárgott, hogy egy katona felületességének egy emberélet esett áldozatul.

Az esetről tudósítónk a következőket jelenti:

Október 26-án, délben az Albrecht főherceg nevét viselő 44-ik gyalogezred egy őrsége felvonult Budapesten a lőportár dűlői katonai élelmezési raktár elé és átvette az őrszolgálatot. Az őrszemeket szabályszerűen felváltották minden két órában. Éjjeltájt az egyik őrszem, akire az épület a mezőre eső részének megfigyelése volt bízva, a sötétben egy alakot látott maga felé közeledni. Az őrszem levette fegyverét a válláról és kiáltott a közeledőre:

— Állj! Ki vagy?

Az ismeretlen nem felelt és egyre közelebb jött. Az őrszem még kétszer ismételte a felszólítást, de a szembejövő nem állt meg, mire a katona célba vette és lőtt. A lövést tompa hörgés követte, az ismeretlen holtan esett össze.

Az őrszem azonnal értesítette az őrparancsnokot, aki rögtön lámpával sietett a helyszínre. Rémülve vették észre, hogy az őrszem az ezred egyik főhadnagyát lőtte le, akit nemrég a vadászcsapatától helyeztek a 44-ik gyalogezredhez. Az őrszemet azonnal felváltották s az esetről értesítették az ezredparancsnokságot, valamint térparancsnokságot.

A kaszárnyából kiküldtek egy 4 emberből és egy altisztből álló őrszolgálatot, amely a

katorát feltűzött szuronyok között kísérte az Albrecht kaszárnyába, ahol Stenzl Alajos ezredes azonnal jegyzőkönyvet vett fel az esetről. A katonát ezután beszállították a budapesti hadbíróóság börtönébe, ahol azonnal kihallgatták.

Napirend 1901. november 1-én, és 2-án.

Naptár: péntek, nov. 1. — Róm. kath.: Mindenszentek ünnepe. — Prot.: Mindenszentek. — Görög-kel. (okt. 19.) Várusz. — Zsidó: Marchesvan 19. — Nap két 6 óra 30 perckor; nyugszik 4 óra 25 perckor. — Hold két este 9 óra 9 perckor; nyugszik délben. — Szombat, nov. 2. — Róm. kath.: Halottak napja. — Prot.: Viktorin. — Görög-kel. (okt. 20.) Arténusz. — Zsidó: Marchesvan 20. — Nap két 6 óra 32 perckor; nyugszik 4 óra 23 perckor. — Hold két 10 óra 29 perckor este; nyugszik délben 19 perckor.

Időjárás. A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: hűvös idő, keleten sok csapadék.

Színház: pénteken d. u. 3 órakor »Sulamith«, daljáték. Este: »Molnár és gyermeke«, színmű. Szombaton: »Tikos rendőre«, bohózat; itt először.

— **(Mindenszentek ünnepe.)** Holnap (pénteken) lesz mindenszentek ünnepe. A székesegyházban reggel 9 órakor Hetyey Sámuel pécsi püspök ünnepélyes szent misét fog tartani, mely után Kelemen László dr. kanonok mondja a szent beszédet. E napon van Pécsen a budai-külvárosi plébánia területén levő Minden-Szentek templomának bucsúünnep. E templomban reggel 7. és 10 órakor lesznek szent misék, a 10 órai szent mise előtt szent beszéd is lesz. A ferencrendiek templomában délután 3 órakor lesz ünnepi ajtatosság és alkalmi hitiszónoklat.

— **(Katonai előléptetések.)** Stenzl Alajos ezredes, a 92-i landwehr gyalogdandár parancsnoka, számfelletti az Albrecht főherceg nevét viselő 44-ik gyalogezrednél, vezérőrnagygyá nevezetett ki. Ugyancsak vezérőrnagy lett virtsologi Rupprecht Henrik, a m. kir. 81-ik honvédgyalogdandár parancsnoka, ki a székesfehérvári 17-ik honvédgyalogezrednél van számfelletti vezetésben. Őrnagyokká kinevezettek: Petrovan György, 52-ik gyalogezredbeli első osztályú százados és Sulek Lajos, ki az

52-ik gyalogezredtől a 32-ik gyalogezredhez lett áthelyezve. Áthelyezettek továbbá: nemes Grozdanics Mihály ezredes a 86-ik gyalogezredtől a 44-ik gyalogezredhez és Puvets Manó ezredes az 52-ik gyalogezredtől a 38-ik gyalogezredhez. Tartalékos segédorvossá kinevezetett Gál Jakab, pécsi lakos, orvostudor, a 25-ik gyalogezredhez. Végül a pécsi honvédhadapródiskola állományában első osztályú századoská kinevezettek Farniok Lajos, Schramek Ferenc és Hutschkó László, másodosztályú századosok; másodosztályú századosok lettek ugyanott Winkler Antal és Pilch Jenő főhadnagyok. A pécsi 19-ik honvédgyalogezrednél hadnagyokká kinevezettek: Modly Zoltán, Papp Miksa és Mihályffy Jenő hadapródtiszt-helyettesek. Másodosztályú századoská kinevezetett nemes-kisfaludi Madarász Elemér, pécsi 8-ik honvédhuszárezredbeli főhadnagy. Főhadnagygyá ugyanott felső-pulyai Madarász Bodog, hadnagy és hadnagygyá Adám Dezső, hadapródtiszt-helyettes, Burgits Tivadar, pécsi 8-ik honvédhuszárezredbeli egyévi önkéntes állatgyógyász, tartalékos al-állatorvossá kinevezetett.

— **(Királyi kitüntetés.)** A király a személye körüli miniszter előterjesztése folytán Poppel Antal, lengyeltóti járásbíróági telekkönyvvezetőnek saját kérelmére történt nyugalmaztatása alkalmából, sok évi buzgó szolgálata elismerésül, az arany érdemkeresztet adományozta.

— **(A reformáció emlékűnnepe.)** A protestáns vallásnak egyetlen saját ünnepe van: október 31-ike azon nap, melyen Luther Márton, a wittenbergi egyetem tanára, nyíltan kimondotta a reformáció szükségét. Ez 1517-ben történt s azóta él a protestánsizmus. A hazai protestáns egyházak ezt az emlékeztető évfordulót mindig meg szokták ünnepelni s résztvesz az ünnepből a pécsi református egyház is. Az imabázisban ünnepies istentisztelet volt ma, melyen sokan jelentek meg a református hívek köréből.

Eltem husz és egy évet, midőn betöltöttem, Születésem napján koporsóba léptem.

Mily fiatal! Mily korán elhervadt virág!

Fagyos, hideg tél volt, mikor kikisértük a temető kertbe, hogy ott csendesen pihenjen meghalt jegyese mellett, ki nélkül élni nem tudott. Most már egymáséi — a halál után!

Én Márhát, menyasszonyomat vezettem karomon a gyászkocsi után, ki fájdalmától megtörten támaszkodott reám. Hiszen legkedvesebb barátjától kell most megválnia, kit nemes, tiszta szívével oly nagyon, oly bensőleg szeretett!

Behantolták a sirt s a jelenlevők már szétesztek, de ő még mindig ott térdelt a sir szélén csendesen zokogva. — A frissen esett hó pedig bevonta tiszta, csillogó lepellettel a kis sírdombot, mintha nem is az imént hantolták volna. — Alig voltam képes megvigasztalni menyasszonyomat s rábírn arra, hogy már távozzunk e szomorú helyről. De már későn volt, mert Mártha teljesen áthűlt s össze-összerázkódott hazafelé tértünkben.

Másnap, midőn meglátogattam, már lázban volt. S ez a lappangó láz hol megszűnt,

hol ismét ujult erővel tört ki. Elmúlt a tél s ő még mindig nem nyerte vissza egészségét; mikor pedig a tavasz újra felélesztette a kipihent természetet, elkezdődött nála az a fojtott, ideges köhögés, mely az emberben önkéntelen is rossz sejtelmeket támaszt. Elhuzódott betegsége az egész nyáron keresztül az őszi hervadásig. — Hervadt lassan-lassan, mint a kis virág, mely egyenkint hullatja el szirmait, míg végre elfonnyadva lehajtja fejcsékéjét. Így hervadt ő is és mintegy sejtve scrsát, megnyugvással tekintett a jövőbe. — Eleinte bizony nem tudott beletörődni abba a tudatba, hogy itt kell hagynia szeretteit s le kell mondania a boldogságról, melyet én voltam hivatva megszerezni neki, le kell mondania a fiatalságról, életről, melynek még oly csekély részét élvezte. De később csak megnyugodott e megmásíthatatlanon, sőt még neki kellett engem vigasztalnia, ki előbb őt vigasztaltam. Minél inkább közeledett a véghez, annál nagyobb lett fájdalmam s kikeltem a balsors ellen, mely oly kegyetlenül sújtja engem, hogy megrabol menyasszonyomtól.

Gyakran kimentünk a temetőbe, mert az

volt legkedvesebb sétahelyünk. Ilyenkor mindig erősebben feltámadt bennem fájdalom s szenvedélyes, heves kitörésekre fakasztott.

— Mártám! Ne hagyj el engem, hisz tudod, nélküled nem élhetek! Nem elég neked az én szerelmem, mulandónak tartod s földöntúli, örök szeretetre vágysz? Óh! pedig mily nagyon szeretlek téged! Ha tudnám, hogy újra viruló életre kelnél csókjaimtól, lelkemet is beléd lehelném forró csókjaimmal!

— Szeretsz, tudom, — de hiszen hiába! Ne is okozz szavaiddal új, meg új fájdalmat! Hallgassuk inkább, a mit a madár dalol. Oly szépen csicseregnek...

És midőn az utolsó dalos is elzengte bucsudalát, melybe beleönti fájdalmát, búját, szomorúságát, s elköltözött a hosszú vándorútra, mely melegebb, enyhébb vidékre vezérli, hol most kezd fakadni a virág, — elszállt az ő leike is egy szép, boldog hazába, hol örökké zengnek a madarak, hol örökké nyílnak a virágok...

Virág voltál, elhervadtál;
Angyal voltál, égbe szálltál!

Igen, virág! — Idő előtt elhervadt vi-

A Béka-boltban

Pécs, Irgalmasok-utca 10.

Óriási nagy raktár férfi szövetekben

u. m. finom Mandarin **téli kabátoknak**, valamint **cheviott, gráci loden öltönyökre.**

Dus raktár van **női szövetekben**, vászon, kanavász, chiffon és menyasszonyi kelengyékben.

Gyors és pontos kiszolgálás!

Olcsó árak!

— (**Jogász táncmulatság.**) Mind jobban és jobban közeledik az első őszi elite táncestély. Csak két hét választ el bennünket. Tegnap küldték szét az igen csinos meghívókat. Egyszerű, de igen izléses kis meghívó igyekszik a mulatni vágyó ifjúságot összehozni a »Nagy-Vigadó« termeibe november tizenharmadikára. Így szól a hívogató: »A pécsi püspöki jogakadémia polgársága 1901 évi november hó 13-án a »Nagy-Vigadó« összes termeiben a jogakadémiai olvasókör javára zártkörű táncestélyt rendez, melyre t. címet és becses családját tisztelettel meghívja a rendezőség. Kezdeté este 9 órakor. Belépő jegy személyenként 3 kor., családjegy 3 tagnak 7 kor., többnek 10 korona, mely az estély napján a rendezőség irodájában (Lyceum épület II. em.) előre vagy este a pénztárnál váltható.« A rendezőség ezúton felhívja mindazokat, a kik véletlenségből meghívót nem kaptak, de igényt tartanak rá, forduljanak az elnökséghez.

— (**A sirok virága.**) A természetimádók azt mondják, hogy a nagy, a csodás anya-természet, bámulatraméltó módon alkalmazkodik hangulataiban az emberiség ünnepeihez. S ha tényleg megfigyeljük azt a benső komor hangulatot, melyet az ég sötét felhői, a hátborzongató hideg szél s a természet csendes halódása kelt, szinte igazat adhatnánk a természetimádóknak, ha reá gondolunk, hogy csak néhány óra választ el bennünket a gyász, a szomorúság, a halál ünneptől. Mélységesen borus, nyomott kedélyhangulatot támaszt e szomorú ünnep közelsége az emberekben is, közéjük furakodott a fenséges Halál zord lehelete, s ha a fájdalom már tompult is a szivekben, e napon a visszamemlékezés mégis könyeket fakaszt. Bárhova tekintünk, szemünk még a pompában is gyászra akad, még a kertészek kirakatában is háttérbe szorultak a szerény ibolyák, hivalkodó szegfű, üvegházi rövid életével még most is pompázó

rág! — De hisz' az a virág sorsa, hogy rövid élete legyen! Hiszen oly gyenge, oly finom alkotása a Teremtőnek, hogy a legkisebb fuvallat megtépi szirmait, a legkisebb sérülés lekonyítja árva fejcskáját. Ha pedig a fagy ölde lehellete éri, elfonnyad s élete elhagyja hűtlenül. Így jártál te is, kicsi kis virágszálam!

Elszálltál, mert angyal voltál. Nem voltál idevaló e sivár, göröngyös földre, hol minduntalan megsértetted gyenge lábaid. Te itt boldog nem lehettél, mert te nem való vagy közénk, emberek közé, mi téged nem boldogíthatunk, mert csak emberek, közönséges, köznapi emberek vagyunk. Neked csak az égben van helyed s annak lakói közé való vagy. El is szálltál hozzájuk, hogy boldog légy!

És itt hagytál engem, te hűtlen! Itt hagytál vigasz nélkül szívtépő fájdalommal. Nem szánsz engem? — De igen! A kéklő ég azurjában, midőn játszi sugarak repdesnek pajzánul, bennök a Te bátorító, vigasztaló mosolyodat látom, mely enyhet csepegtet vérző szívemre. Midőn itt a temetőkeriben szomorú nyughelyednél utánad sóhajtozom s szívem összegyűlt fájdalmait kiöntöm, a szomorufűz lombjai közt suttogó szellőt a Te bátorításodnak, vigasztalásodnak hiszem.

Eljövök azért a temetőbe Tehozzád s elköltözött szellemed körülengedez engem az őszi szél lebegő szárnyain. Óh, mennyi enyhet, mennyi vigaszt nyújt ez busongó lelkemnek. Édes kis menyasszonyom, korán elhervadt, piciny kis virágom!

büszke rózsá s tért enged az igénytelen krisantemek, csak őt látni most, a sirok virágát!

— (**Előléptetések a csendőrségnél.**) A székesfehérvári VI-ik számú csendőrkerület állományában főhadnagyokká kinevezettek *Neumayer Szilárd* és *Buday-Unger Gyula* hadnagyok; hadnagy lett *Kacsic Pál* hadapród tiszthelyettes.

— (**A mohácsi férjgyilkosság-hoz.**) A napokban megirtuk, hogy a férjgyilkossággal gyanúsított *Freund Mór* né mohácsi lakosnő szabadlábra s rendőri felügyelet alá helyezését a pécsi kir. ügyészség elrendelte. Mielőtt azonban a mohácsi kir. járásbírótság eme ügyészségi rendeletnek eleget tehetett volna, az országos vegyelemzési intézet a következő sürgőnyt küldte a mohácsi járásbírósnak: »*Freund Mór*, volt mohácsi lakosnak vegyelemzés végett felküldött hulla részeiben arzénium találtatott. A mérgező mennyisége eddig még megállapító nem volt.« E távirat folytán a mohácsi kir. járásbírótság továbbra is letartóztatva tartotta özv. *Freund Mór* né, kinek ügyvédje a letartóztatást elrendelő határozat ellen felebbezéssel élt. A pécsi kir. törvényszék vizsgálóbírája a felebbezés elutasítása mellett helyben hagyta a letartóztatást elrendelő határozatot, mert a hullarészekben arzénium találtatván, a mérgezés kétségtelen s a mellett, hogy e mérgezést *Freund Mór* né követte el, számos gyanúok szól. Így — mint azt a megejtett vizsgálat igazolja, — *Freund Mór* né férje rosszul-léte után azzal harminchat óráig egyedül maradt, még a cselédet sem eresztette be a szobába s orvost már csak akkor hivatott, midőn a beteg állapota oly rosszra fordult, hogy gyanú-keltés nélkül nem mulaszthatta el az orvos hívását. A rendelt orvosságot azonban nem adta be férjének, sőt hir szerint, — a mi eddig beigazolást nem nyert, — a rendelt orvosság helyett újlag arzéniumot adott be férjének, kivél aztán a mérge hirtelen végzett. Izraelitáknál ősi rituális szokás, hogy a haladó ember mellé »imádkozókat« fogadnak, *Freund Mór* né azonban ezt is elmulasztotta s férjével, annak utolsó percéig egyedül maradt. A mérgezés elkövetésének gyanúja mellett, mint motívum szól ama tény is, hogy *Freund* már huzamosabb idő óta szerelmi viszonyt folytatott egy mohácsi keresztény fiatalemberrel, ki, midőn *Freund Mór* csödbe jutott, kétezer nyolcszáz koronát adott az asszonynak, hogy az üzletet továbbra is a maga nevében folytathassa s e perctől fogva különösen örökös háboruszkodásban élt *Freund Mór* né, teljesen elszegényedett férjével. — *Freund Mór* né ügyében legközelebb a vádtanács fog határozni, melynek határozata folytán az asszonyt a pécsi kir. ügyészség fogházában fogják vizsgálati togságba helyezni, minek megtörténte a legközelebbi negyvennyolc óra alatt várható.

— (**Rendőri intézkedések halottak estéjére.**) A rendőrfőkapitány a következő hirdetményt bocsájtotta ki a holnapi (pénteki) halottak estéje alkalmából: A közönség tájékozása és hozzáalkalmazkodása végett közlöm, hogy a Mindenszentek ünnepének előestéje alkalmából a kegyelet ünnepének jellege által is megkövetelt rend háborítatlan fentartása és a sirokat látogató közönség kényelmének megóvása érdekében a következőket rendelem el:

I. A köztemető minden egyes főbejáratánál a *bemenetnek* a kapu baloldalán, a *kimenetnek* pedig a kapu jobb oldalán kell történnie, a mire a közönség figyelme a temetőbejáratoknál egyidejűleg elhelyezett hirdető-táblákon olvasható figyelmeztetés útján is felhívatik.

II. A köztemető területén a dohányzás szigorúan tilos.

III. Korhadtt, megrongálódott és eldőléssel fenyegető sirkeresztek és siremlékek kellő időben eltávolítandók, illetve megerősítendőek.

IV. Az égetni szokott gyertyák, lámpák, és egyéb égő anyagok a sirokon — a tűzveszély elhárítása céljából — felügyelet nélkül nem hagyhatók és akként helyezendőek el, hogy sem a sirkoszorúkkal és egyéb sirdiszítványokkal, sem a fa — s egyéb könnyen tüzet fogó anyagokból készült sirkeresztekkel és siremlékekkel közeli érintkezésbe ne jöhessenek.

V. Általában mindolyan cselekmény (zaj, láрма, illetlen magaviselet), mely sem a kegyelet ünnepének természetével, sem a temetőhelyek jellegével össze nem egyeztethető s mely a sirokat látogató közönség kegyeletének sérelmét avagy a közrend megzavarását idézheti elő, lelkiismeretesen mellőzendő.

VI. Ajánlatos, hogy a szülők kisebb gyermeknek a temetőbe vitelétől lehetőleg tartózkodjanak.

— (**Népfelkelők figyelmébe.**) Azok a népfelkelők, kik elmulasztották a jelentkezést e hét három első napján, még mindig jelentkezhetnek a város katonai osztályánál. *Pintér Ferenc* tanácsnok, a katonai ügyosztály vezetője még nyolc napig elfogadja a jelentkezéseket.

— (**Főispán a szövetkezetekért.**) *Báró Fejérváry Imre*, Baranyamegye és Pécs sz. kir. város főispánja, fölhívást intézett a megyebeli járások főszolgabíráihoz, hogy a hitel és egyéb mezőgazdasági szövetkezetek alakítása iránt meleg érdeklődéssel viseltesenek és mondjanak véleményt, mely községekben lehetne életképes szövetkezeteket létesíteni. A főszolgabírák véleménye csupán informatív jellegű lehet, mert bármilyen üdvös is, ha a hivatalos emberek a szövetkezeti mozgalmat figyelemmel és érdeklődéssel kísérik, szövetkezetek keletkezését maguk is elősegítik, magában a mozgalomban csak mint magánemberek tehetnek üdvös munkát. Mert a szövetkezeti mozgalomnak egyik legfőbb alapelve a magánemberek tevékenységének fölkelése, a társadalom rejtett vagy tepsedő erőinek megmozgatása.

— (**Névmagyarozítás.**) *Kiskoru Stern Jakab* (Jenő) gyula-jováncai illetőségű ugyanottani lakos vezetéknevének »*Szigeti*«-re kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— (**Ujoncok esküje.**) A pécsi helyőrséghez október elején berukolt ujoncok holnap pénteken reggel teszik le az esküt az Isten, király és haza nevére. Jó idő esetén tábori mise lesz a Frigyes laktanya előtt; kedvezőtlen idő esetén a belvárosi templomban megy végbe az ujoncok esküje, kikhez *Magenheim József*, belvárosi apátplébános fog beszédet intézni.

— (**Beomlott háztető.**) *Hörkö János* garéi lakos házában a napokban könnyen végzetessé válható baleset történt. A gazdának a kert végében épült félszere már huzamosabb idő óta rozoga állapotban van, de javítására nem gondolt senki. A napokban aztán, midőn a gazda felesége az egyik cselédleánnyal éppen benjárt a félszerben, annak teteje hangos recsegéssel beomlott. A

zajra szerencsére figyelmessé lettek a bent levők s rosszat sejtve még idejekorán kiugrottak, mindazonáltal egy lezuhanó korhadt gerenda a cselédeány karját érte s több zúzódást okozott.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Tolna vármegyében a faddi anyakönyvi kerületbe *Linka Károly* jegyzőt, a györkönyibe *Lemle Béla* jegyzőt, a bikácsiba *Kenessei Vilmos* jegyzőt anyakönyvvezetők, továbbá a faddiba *Sinkovics Géza* jegyzői irnokot anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki és valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Elcsipett család.)** *Müller János*, pálya-utcai bognárhoz beállított tegnap este *Watzek Márton*, munkanélküli egyén s volt munkaadója, *Mandlbaum Sándor* nevében különféle szerszámokat kért. A bognár adott is neki s *Watzek* el is vitte azokat. De nem *Mandlbaum*hoz, hanem egy ószereshez. Ennek gyanus volt az ember s rendőroket hívott, kik előtt *Watzek* bevallotta a csalást. Egyelőre a rendőrség börtönében ül.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következő jelentést adta ki: Október hó 31 én reggel 6 órakor a tettyei vizekben 650, az ellentartóban 470 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 714 köbméternek találtatott.

— **(Erőszakos hitelesítők.)** Két falusi gazda tegnap hordókat vitt hitelesíteni a városi majorba. Este nyolc óra tájban azután beállítottak s el akarták vinni a hordókat. Természetesen nem adták oda nekik a szolgálak, mire a két gazda olyan ribilliót csinált, hogy a rendőrségnek kellett közbejönnie. Az erőszakos hitelesítők ellen megindították a rendőrségen az eljárást.

— **(A Tolnamegyei Gazdasági Egyesület)** *Jessenszky Andor* elnöklésével *Szegzárdon* gyűlést tartott, melyen *Aldorfer Lipót* indítványára elhatározták, hogy a törvényhatóságnál indítványt tesznek a kóbor cigányok garázdálkodásának megszüntetésére. — Aztán az elnök bejelentette, hogy hatvanegy szőlősgazda jelentkezett a szőlőtelepítési versenyre. Ezek közül 19-en kitüntető oklevelet, 4-en pénzdíjat, európai szőlővesszők termeléséért 5 oklevél és 3 pénzjutalom osztott ki. Az amerikai oltványokért gróf *Apponyi Géza*, gróf *Pejacsevich Tivadar* és *Franesits Bódog* nyerték az első kitüntetések. A kitüntetett szőlősgazdák száma 31.

— **(Meglopott csárdásgazda.)** *Bitó Mihály*, az egyik szomszédközségbeli csárdásgazda, panaszt emelt a napokban a községi elöljáróságnál, hogy meglopták. Akként történt a dolog, hogy este felé beállított hozzá egy előtte ismeretlen fiatalember, ki bort parancsolt. Mig a gazda a pincéből felhozta a bort, az idegen a korcsmaszobában álló asztalfiókból kilopott husz koronát s ezzel kerekelt el. Az ismeretlen tolvajt — ki azonban ismeretlensége dacára is eléggé ismerős lehetett a háznál — most keresik.

— **(Cselédek a közkórházakban.)** A kórházi szédelgők már eddig is nem csekély munkát adtak a hatóságoknak s a mint a m. kir. belügyminiszter az államrendőrség

jelentése folytán kibocsájtott leiratában közli, ezt a munkát most szaporítják a cselédek is, kik valahogy kiokoskodták, hogy miként kell a telet munka nélkül s kellemesen eltölteni. A cselédek — ugyanis — belépnek valahova, beiratják magukat s néhány hét múlva elhagyják helyüket, bemennek a kórházba s ha sikerül nekik valamely nehezen s csak hosszabb vizsgálat után megállapítható betegség ürügye alatt kijátszani az orvosokat, akkor szépen »gyógykezeltetik« magukat, a költség pedig a volt cseléd tartó gazda nyakára szakad, kinek szolgálatában a cseléd megbetegedett. Miután valószínű, hogy ezek az alakok a fővárosban csakhamar nem találnak üzemeikre talajt s így nem lehetetlen, hogy a vidéket fogják kiszemelni a kellemes időöltés színhelyéül, a belügyminiszter előre is felhívja a vidéki hatóságok figyelmét azzal a hozzáadással, hogy az ilyen cselédek a legutóbb volt gazda terhére csak akkor vehetők fel a kórházba, ha a cseléd tartó gazda aláírásával ellátott orvosi bizonyítvánnyal igazolja, hogy tényleg legutóbbi szolgálati helyükön betegedtek meg.

— **(Szerencsétlenül járt bányász.)** *Haulmann József* somogyi bányászt tegnap reggel — mint értesülünk — sajnálatos baleset érte. Amint reggel, rendes munkaidőben le akart menni az aknába, a leeresztő kosárba lépve megcsuszott s oly szerencsétlenül esett el, hogy ballábát bokájában kifecamította s kezén is súlyosabb zúzódásokat szenvedett. A saját vigyázatlansága folytán szerencsétlenül járt bányászt lakásán apolják.

— **(A »Magyar Király«) szálloda és vendéglő új bérlője,** *Lakatos Gyula*, e hó 9-én fogja a helyiségeit *Kóródi Gyula* kedvelt zenekarának közreműködése mellett megnyitni. *Lakatos Gyula*, ki ismeri városunk közönségének igényét, amennyiben huzamos ideig volt az »Otthon«-kávéház kedvelt főpincére, a szálloda összes helyiségeit csinosan átalakíttatta, a pincéjét pedig pompás badacsonyi és székelyi borokkal és egyéb kitűnő italokkal szerelte fel, mindent elkövet, hogy közönségünk pártfogását kiérdemlje, miért is ajánljuk az új bérlőt a nagyközönség szíves pártfogásába.

— **(Csillárok, villamos lámpák és minden alkatrészek külön.)** A villamos világítás egyre nagzobb tért hódít, ez az újítás nemcsak célszerű, de a legkellemesebbek egyike, szinte örül az ember, midőn a villamos lámpákat látja. Különösen a magánlakások fényét és elegáns előkelőségét emelik a villamos lámpák és csillárok. Ily csillárokból álló és függő lámpákból bámulatosan szép és finom izlésű, művészies kivitelű példányok láthatók *Schönwald Imre* ékszerész- és műkereskedő király-utcai villamos tárgyak külön osztályában. Ezenkívül rendkívül nagy választék van villamos körtékben (izzó lámpa), a melyek nemcsak a legkitűnőbb minőségűek, de egyúttal rendkívül olcsók. — E cikkekből a cég ezentúl tetemesen nagyobb készletet tart, hogy a folyton fokozódó keresletnek megfelelhessen. Ép azért, a ki a lakásába villamos világítást bevezeti, mulasztást követ el, ha e szép rakományt meg nem tekinti és *Schönwald* rendkívül olcsó áraival meg nem ismerkedik.

— **Lapuuk legközelebbi száma mindenszentek ünnepe folytán szombaton este jelenik meg.**

Idegenek Pécsen.

— Október 30-án. —

Aranyhajó-szálló. Krausz Adolf. gőzmalomtulajdonos, Eszék. — Fáter József, műszaki tanácsos, Budapest. — Kocsis Lajos, min. számtanácsos, Bpest. — Meiszner Mór, utazó, Bpest. — Pohl Zsófia és Ruff Anna, utazónők, Bécs.

Vadember-szálló. Weisz M. bérlő, Kácsfalva. — Fuchs Lipót, utazó, Bécs. — Madeuich R. mérnök, Bpest. — dr. Steiner Mór, ügyvéd, Kaposvár. — Vécsei Leó, kárbecslő, Bpest. — Stiglic L. utazó, Bécs.

Mátyás király-szálló. Kopecky Antal, tanító, Szigetvár.

Művészet, irodalom.

A bölcső.

(Bemutató előadás.)

A francia színműirodalom egy újabb munkását, *Brieux* mutatták be nálunk tegnap »A bölcső« című három felvonásos színművével. E darabbal a szerző szülőhazájában és nálunk is, a székesfővárosban nagy sikereket aratott. Egyik előadás a másikat követte. Most pedig az utóbbi időben a szerző egy másik darabját, a »Vörös talárt« játszák a székesfővárosi színpadokon. Maguk a budapesti kritikusok azt hirdetik, az utóbbi darab jobb. Erős, megrázó drámai alkotás. A »Bölcsőt« csak mintegy előjátékként mutatták be nálunk, a melyből a közönség megismerheti a francia író szellemvilágát, a melyben mozog és a honnan alakjait a színpadra hozza, hogy azok beszéljenek úgy, érezzenek úgy, a hogy ő beszélne és a hogy ő érezne, vagy talán a hogy beszél is önmagában és ahogy érez. Hiszen a mig ilyen darab megszületik, testet ölt és a nyilvánosság elé lép, bányászor, de hány or alakul, formálódik az író lelkében, a ki alakjaival együtt érez, örvend örömkölni, osztozik bánatukban, résztvesz szenvedéseikben. Maga az író a legjobb színész, ő maga játszsza el legjobban a darabját.

Bizonyára *Brieux* is lelkében is pontról pontra épült föl e darab, úgy dédelgette, dajkálta s talán egy kissé korán engedte ki szülői karjából, még bölcsőben volt »A bölcső«, a mikor a szülő nyilvánosság elé eresztette gyermekét, kitette a nagy világba, hadd menjen hódító útjára, előhírnökéül egy testesebbnek, egy erősebbnek, csináljon annak helyet. Csinált, eljutott a magyar fővárosi színpadra is, a honnan a vidékre kerekedett, hadd vegye ott is a reá rótt missziót.

Egy rövidke részt mutat be nekünk a szerző a francia családi életből, a mely elég furcsa és visszás helyzettel van teli. Az ember önkéntelenül is elgondolkodik, vajjon igaz lehet-e az, a mit *Brieux* elénk tár. Benyul a családi szentélybe, kivesz onnan egy töredéket, egy elég szomorú és megható részt és azt megtestesíti, megélénkíti a közönség részére.

Képzelnék magunknak egy fiatal aszszonyt és egy fiatal férjet, a kik igazi, lángoló szerelemmel szeretik egymást, a kik már vagy hat éve együtt élnek és egy kis gyermekük is van, a kit mindketten nagyon szeretnek. Most ez a férfi néhány pillanatra megfedkezik családjáról muló gyönyörökért, neje megtudja, szüleikhez tér vissza és férjéről, a ki szép, magas, erőteljes, az igazi férfiak mintája, mit sem akar hallani már s rábeszélésekre elvál tőle s egy ötven éves emberhez megy, a ki már régebben esdegtt kezéért, de a kit kikoszorozott. Lehet, ha ezt az ötven éves férfit egy imponáló alak játszsza, elhiszszük, hogy azt megtudta tenni. De ha

— (**Jogász táncmulatság.**) Mind jobban és jobban közeledik az első őszi elite táncestély. Csak két hét választ el bennünket. Tegnap küldték szét az igen csinos meghívókat. Egyszerű, de igen izléses kis meghívó igyekszik a mulatni vágyó ifjúságot összebórozni a »Nagy-Vigadó« termeibe november tizenharmadikára. Így szól a hívogató: »A pécsi püspöki jogakadémia polgársága 1901 évi november hó 13-án a »Nagy-Vigadó« összes termeiben a jogakadémiai olvasókör javára zártkörű táncestélyt rendez, melyre t. címet és becses családját tisztelettel meghívja a rendezőség. Kezdeté este 9 órakor. Belépő jegy személyenként 3 kor., családjegy 3 tagnak 7 kor., többnek 10 korona, mely az estély napján a rendezőség irodájában (Lyceum épület II. em.) előre vagy este a pénztárnál váltható.« A rendezőség ezúton felhívja mindazokat, a kik véletlenségből meghívót nem kaptak, de igényt tartanak rá, forduljanak az elnökséghez.

— (**A sirok virága.**) A természetimádók azt mondják, hogy a nagy, a csodás anya-természet, bámulatraméltó módon alkalmazkodik hangulataiban az emberiség ünnepeihöz. S ha tényleg megfigyeljük azt a bns komor hangulatot, melyet az ég sötét felhői, a hátborzongató hideg szél s a természet csendes halódása kelt, szinte igazat adhatnánk a természetimádóknak, ha reá gondolunk, hogy csak néhány óra választ el bennünket a gyász, a szomorúság, a halál ünneptől. Mélységesen borus, nyomott kedélyhangulatot támaszt e szomorú ünnep közelsége az emberekben is, közéjük furakodott a fenséges Halál zord lehelete, s ha a fájdalom már tompult is a szivekben, e napon a visszamemlékezés mégis könyeket fakaszt. Bárhova tekintünk, szemünk még a pompában is gyászra akad, még a kertészek kirakatában is háttérbe szorultak a szerény ibolyák, hivalkodó szegfű, üvegházi rövid életével még most is pompázó

rág! — De hisz' az a virág sorsa, hogy rövid élete legyen! Hiszen oly gyenge, oly finom alkotása a Teremtőnek, hogy a legkisebb fuvallat megtépi szirmait, a legkisebb sérülés lekonyítja árva fejcskáját. Ha pedig a fagy öl lehellete éri, elfonnyad s élete elhagyja hűtlenül. Így jártál te is, kicsi kis virágszálam!

Elszálltál, mert angyal voltál. Nem voltál idevaló e sivár, göröngyös földre, hol minduntalan megsértetted gyenge lábaid. Te itt boldog nem lehettél, mert te nem való vagy közénk, emberek közé, mi téged nem boldogíthattunk, mert csak emberek, közönséges, köznapi emberek vagyunk. Neked csak az égből van helyed s annak lakói közé való vagy. El is szálltál hozzájuk, hogy boldog légy!

És itt hagytál engem, te hűtelen! Itt hagytál vigasz nélkül szívtépő fájdalommal. Nem szánsz engem? — De igen! A kéklő ég azurjában, midőn játszi sugarak repdesnek pajzánul, bennök a Te bátorító, vigasztaló mosolyodat látom, mely enyhet csepegtet vérző szívemre. Midőn itt a temetőkertben szomorú nyughelyednél utánad sóhajtozom s szívem összegyűlt fájdalmait kiöntöm, a szomorufűz lombjai közt suttagó szellőt a Te bátorításodnak, vigasztalásodnak hiszem.

Eljövök azért a temetőbe Tehozzád s elköltözött szellemed körülengedez engem az őszi szél lebegő szárnyain. Óh, mennyi enyhet, mennyi vigaszt nyújt ez busongó lelkemnek. Édes kis menyasszonyom, korán elhervadt, piciny kis virágom!

büszke rózsá s tért enged az igénytelen krisantemek, csak őt látni most, a sirok virágát!

— (**Előléptetések a csendőrségnél.**) A székesfehérvári VI-ik számú csendőrkörület állományában főhadnagyokká kinevezettek *Neumayer Szilárd* és *Buday-Unger Gyula* hadnagyok; hadnagy lett *Kacsic Pál* hadapród tiszthelyettes.

— (**A mohácsi férjgyilkosság-hoz.**) A napokban megirtuk, hogy a férjgyilkossággal gyanúsított *Freund Mór* né mohácsi lakosnő szabadlára s rendőri felügyelet alá helyezését a pécsi kir. ügyészség elrendelte. Mielőtt azonban a mohácsi kir. járásbírótság eme ügyészségi rendeletnek eleget tehetett volna, az országos vegyelemzési intézet a következő sürgőnyt küldte a mohácsi járásbírósnak: »*Freund Mór*, volt mohácsi lakosnak vegyelemzés végett felküldött hullá részeiben arzénikum találtatott. A mérge mennyisége eddig még megállapító nem volt.« E távirat folytán a mohácsi kir. járásbírótság továbbra is letartóztatva tartotta özv. *Freund Mór* né, kinek ügyvédje a letartóztatást elrendelő határozat ellen felebbezéssel élt. A pécsi kir. törvényszék vizsgálóbírája a felebbezés elutasítása mellett helyben hagyta a letartóztatást elrendelő határozatot, mert a hullarészekben arzénikum találtatván, a mérgezés kétségtelen s a mellett, hogy e mérgezést *Freund Mór* né követte el, számos gyanúk szól. Így — mint azt a megejtett vizsgálat igazolja, — *Freund Mór* né férje rosszul-léte után azzal harminchat óráig egyedül maradt, még a cselédt sem eresztette be a szobába s orvost már csak akkor hivatott, midőn a beteg állapota oly rosszra fordult, hogy gyanukeltés nélkül nem mulaszthatta el az orvos hívását. A rendelt orvosságot azonban nem adta be férjének, sőt hir szerint, — a mi eddig beigazolást nem nyert, — a rendelt orvosság helyett ujólag arzénikumot adott be férjének, kivel aztán a mérge hirtelen végzett. Izraelitáknál ősi rituális szokás, hogy a haldokló ember mellé »imádkozókat« fogadnak, *Freund Mór* né azonban ezt is elmulasztotta s férjével, annak utolsó percéig egyedül maradt. A mérgezés elkövetésének gyanuja mellett, mint motívum szól ama tény is, hogy *Freund* már huzamosabb idő óta szerelmi viszonyt folytatott egy mohácsi keresztény fiatalemberrel, ki, midőn *Freund Mór* csödbe jutott, kétezer nyolcszáz koronát adott az asszonynak, hogy az üzletet továbbra is a maga nevével folytathassa s e perctől fogva különösen örökös háboruszkodásban élt *Freund Mór* né, teljesen elszegényedett férjével. — *Freund Mór* né ügyében legközelebb a vádtanács fog határozni, melynek határozata folytán az asszonyt a pécsi kir. ügyészség fogházában fogják vizsgálati togságba helyezni, minek megtörténte a legközelebbi negyvennyolc óra alatt várható.

— (**Rendőri intézkedések halottak estéjére.**) A rendőrfőkapitány a következő hirdetményt bocsájtotta ki a holnapi (pénteki) halottak estéje alkalmából: A közönség tájékozása és hozzáalkalmazkodása végett közlöm, hogy a Mindenszentek ünnepének előestéje alkalmából a kegyelet ünnepének jellege által is megkövetelt rend háborítatlan fentartása és a sirokat látogató közönség kényelmének megóvása érdekében a következőket rendelem el:

I. A köztemető minden egyes főbejáratánál a *bemenetnek* a kapu *baloldalán*, a *kimenetnek* pedig a kapu *jobb oldalán* kell történnie, a mire a közönség figyelme a temetőbejáratoknál egyidejűleg elhelyezett hirdető táblákon olvasható figyelmeztetés útján is felhívatik.

II. A köztemető területén a dohányzás szigorúan tilos.

III. Korhadtt, megrongálódott és eldőléssel fenyegető sirkeresztek és siremlékek kellő időben eltávolítandók, illetve megerősítendőek.

IV. Az égetni szokott gyertyák, lámpák, és egyéb égő anyagok a sirokon — a tűzveszély elhárítása céljából — felügyelet nélkül nem hagyhatók és akként helyezendőek el, hogy sem a sirkoszorúkkal és egyéb sirdiszítványokkal, sem a fa — s egyéb könnyen tüzet fogó anyagokból készült sirkeresztekkel és siremlékekkel közeli érintkezésbe ne jöhessenek.

V. Általában mindolyan cselekmény (zaj, lárma, illetlen magaviselet), mely sem a kegyelet ünnepének természetével, sem a temetőhelyek jellegével össze nem egyeztethető s mely a sirokat látogató közönség kegyeletének sérelmét avagy a közrend megzavarását idézheti elő, lelkiismeretesen mellőzendő.

VI. Ajánlatos, hogy a szülők kisebb gyermeknek a temetőbe vitelétől lehetőleg tartózkodjanak.

— (**Népfelkelők figyelmébe.**) Azok a népfelkelők, kik elmulasztották a jelentkezést e hét három első napján, még mindig jelentkezhetnek a város katonai osztyánál. *Pintér Ferenc* tanácsnok, a katonai ügyosztály vezetője még nyolc napig elfogadja a jelentkezéseket.

— (**Főispán a szövetkezetekért.**) *Báró Fejérváry Imre*, Baranyamegye és Pécs sz. kir. város főispánja, főhívást intézett a megyebeli járások főszolgabíráihoz, hogy a hitel és egyéb mezőgazdasági szövetkezetek alakítása iránt meleg érdeklődéssel viseltesenek és mondjanak véleményt, mely községekben lehetne életképes szövetkezeteket létesíteni. A főszolgabírák véleménye csupán informatív jellegű lehet, mert bármilyen üdvös is, ha a hivatalos emberek a szövetkezeti mozgalmat figyelemmel és érdeklődéssel kísérik, szövetkezetek keletkezését maguk is elősegítik, magában a mozgalomban csak mint magánemberek tehetnek üdvös munkát. Mert a szövetkezeti mozgalomnak egyik legfőbb alapelve a magánemberek tevékenységének fölkelése, a társadalom rejtett vagy tepsedő erőinek megmozgatása.

— (**Névmagyarosítás.**) *Kiskoru Stern Jakab* (Jenő) gyula-jováncai illetőségű ugyanottani lakos vezetéknévének »*Szigeti*«-re kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— (**Ujoncok esküje.**) A pécsi helyőrséghez október elején berukolt ujoncok holnap pénteken reggel teszik le az esküt az Isten, király és haza nevére. Jó idő esetén tábori mise lesz a Frigyes laktanya előtt; kedvezőtlen idő esetén a belvárosi templomban megy végbe az ujoncok esküje, kikhez *Magenheim József*, belvárosi apátplébános fog beszédet intézni.

— (**Beomlott háztető.**) *Hörkö János* garéi lakos házában a napokban könnyen végzetessé válható baleset történt. A gazdának a kert végében épült félszere már huzamosabb idő óta rozoga állapotban van, de javítására nem gondolt senki. A napokban aztán, midőn a gazda felesége az egyik cselédleánnyal éppen benjárt a félszerben, annak teteje hangos recsegéssel beomlott. A

zajra szerencsére figyelmessé lettek a bent levők s rosszat sejtve még idejekorán kiugrottak, mindazonáltal egy lezuhanó korhadt gerenda a cselédleány karját érte s több zúzódást okozott.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Tolna vármegyében a faddi anyakönyvi kerületbe *Linka Károly* jegyzőt, a györkönyibe *Lemle Béla* jegyzőt, a bikácsiba *Kenesei Vilmos* jegyzőt anyakönyvvezetők, továbbá a faddiba *Sinkovics Géza* jegyzőt irnokot anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki és valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Elcsipett osaló.)** *Müller János*, pálya-utcai bognárhoz beállított tegnap este *Watzek Márton*, munkanélküli egyén s volt munkaadója, *Mandlbaum Sándor* nevében különféle szerszámokat kért. A bognár adott is neki s *Watzek* el is vitte azokat. De nem *Mandlbaum*hoz, hanem egy ószereshez. Ennek gyanus volt az ember s rendőroket hívott, kik előtt *Watzek* bevallotta a csalást. Egyelőre a rendőrség börtönében ül.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következő jelentést adta ki: Október hó 31 én reggel 6 órakor a tettyei vizeztartóban 650, az ellentartóban 470 kb. víz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 714 köbméternek találtatott.

— **(Erőszakos hitelesítők.)** Két falusi gazda tegnap hordókat vitt hitelesíteni a városi majorba. Este nyolc óra tájban azután beállítottak s el akarták vinni a hordókat. Természetesen nem adták oda nekik a szolgák, mire a két gazda olyan ribilliót csinált, hogy a rendőrségnek kellett közbejönnie. Az erőszakos hitelesítők ellen megindították a rendőrségen az eljárást.

— **(A Tolnamegyei Gazdasági Egyesület)** *Jessenszky Andor* elnöklésével Szegzárdon gyűlést tartott, melyen *Altdorfer Lipót* indítványára elhatározták, hogy a törvényhatóságnál indítványt tesznek a kóbor cigányok garázdálkodásának megszüntetésére. — Aztán az elnök bejelentette, hogy hatvanegy szőlősgazda jelentkezett a szőlőtelepítési versenyre. Ezek közül 19-en kitüntető oklevelet, 4-en pénzdíjat, európai szőlővesszők termeléseért 5 oklevél és 3 pénzjutalom osztatott ki. Az amerikai oltványokért gróf *Apponyi Géza*, gróf *Pejacsevich Tivadar* és *Francsits Bódog* nyerték az első kitüntetések. A kitüntetett szőlősgazdák száma 31.

— **(Meglopott csárdásgazda.)** *Bitó Mihály*, az egyik szomszédközségbeli csárdásgazda, panaszt emelt a napokban a községi elöljáróságnál, hogy meglopták. Akként történt a dolog, hogy este felé beállított hozzá egy előtte ismeretlen fiatalember, ki bort parancsolt. Mig a gazda a pincéből felhozta a bort, az idegen a korcsmaszobában álló asztalfiókból kilopott husz koronát s ezzel kerekelt el. Az ismeretlen tolvajt — ki azonban ismeretlensége dacára is eléggé ismerős lehetett a háznál — most keresik.

— **(Cselédek a kórházakban.)** A kórházi szédelgők már eddig is nem csekély munkát adtak a hatóságoknak s a mint a m. kir. belügyminiszter az államrendőrség

jelentése folytán kibocsájtott leiratában közli, ezt a munkát most szaporitják a cselédek is, kik valahogy kiokoskodták, hogy miként kell a telet munka nélkül s kellemesen eltölteni. A cselédek — ugyanis — belépnek valahova, beiratják magukat s néhány hét múlva elhagyják helyüket, bemennek a kórházba s ha sikerül nekik valamely nehezen s csak hosszabb vizsgálat után megállapítható betegség ürügye alatt kijátszani az orvosokat, akkor szépen »gyógykezeltetik« magukat, a költség pedig a volt cselédtartó gazda nyakára szakad, kinek szolgálatában a cseléd megbetegedett. Miután valószínű, hogy ezek az alakok a fővárosban csakhamar nem találhatnak üzemeikre talajt s így nem lehetetlen, hogy a vidéket fogják kiszemelni a kellemes időöltés színhelyül, a belügyminiszter előre is felhívja a vidéki hatóságok figyelmét azzal a hozzáadással, hogy az ilyen cselédek a legutóbb volt gazda terhére csak akkor vehetők fel a kórházba, ha a cselédtartó gazda aláírásával ellátott orvosi bizonyítvánnyal igazolja, hogy tényleg legutóbbi szolgálati helyükön betegedtek meg.

— **(Szerencsétlenül járt bányász.)** *Haulmann József* somogyi bányász tegnap reggel — mint értesülünk — sajnálatos baleset érte. Amint reggel, rendes munkaidőben le akart menni az aknába, a leeresztő kosárba lépve megcsuszott s oly szerencsétlenül esett el, hogy ballábát bokájában kifecamította s kezén is súlyosabb zúzódásokat szenvedett. A saját vigyázatlansága folytán szerencsétlenül járt bányászt lakásán ápolják.

— **(A »Magyar Király«)** szálloda és vendéglő új bérlője, *Lakatos Gyula*, e hó 9-én fogja a helyiségeit. Kóródi Gyula kedvelt zenekarának közreműködése mellett megnyitni. *Lakatos Gyula*, ki ismeri városunk közönségének igényét, amennyiben huzamos ideig volt az »Otthon«-kávéház kedvelt főpincére, a szálloda összes helyiségeit csinosan átalakította, a pincéjét pedig pompás badacsonyi és székelyi borokkal és egyéb kitűnő italokkal szerelte fel, mindent elkövet, hogy közönségünk pártfogását kiérdemelje, miért is ajánljuk az új bérlőt a nagyközönség szíves pártfogásába.

— **(Csillárok, villamos lámpák és minden alkatrészek külön.)** A villamos világítás egyre nagzobb tért hódít, ez az újítás nemcsak célszerű, de a legkellemesebbek egyike, szinte örül az ember, midőn a villamos lámpákat látja. Különösen a magánlakások fényét és elegáns előkelőségét emelik a villamos lámpák és csillárok. Ily csillárokból álló és függő lámpákból bámulatosan szép és finom izlésű, művészies kivitelű példányok láthatók *Schönwald Imre* ékszerész- és műkereskedő király-utcai villamos tárgyak külön osztályában. Ezenkívül rendkívül nagy választék van villamos körtékben (izzó lámpa), a melyek nemcsak a legkitűnőbb minőségűek, de egyúttal rendkívül olcsók. — E cikkekből a cég ezentúl tetemesen nagyobb készletet tart, hogy a folyton fokozódó keresletnek megfelelhessen. Ép azért, a ki a lakásába villamos világítást bevezeti, mulasztást követ el, ha e szép rakományt meg nem tekinti és *Schönwald* rendkívül olcsó áraival meg nem ismerkedik.

— **Lapuuk legközelebbi száma mindenszentek ünnepe folytán szombaton este jelenik meg.**

Idegenek Pécsett.

— Október 30-án. —

Aranyhajó-szálló. Krausz Adolf. gőzmalomtulajdonos, Eszék. — Fáter József, műszaki tanácsos, Budapest. — Kocsis Lajos, min. számtanácsos, Bpest. — Meiszner Mór, utazó, Bpest. — Pohl Zsófia és Ruff Anna, utazónők, Bécs.

Vadember-szálló. Weisz M. bérlő, Kácsfalu. — Fuchs Lipót, utazó, Bécs. — Madeuich R. mérnök, Bpest. — dr. Steiner Mór, ügyvéd, Kaposvár. — Vécsei Leó, kárbecslő, Bpest. — Stiglic L. utazó, Bécs.

Mátyás király-szálló. Kopecky Antal, tanító, Szigetvár.

Művészet, irodalom.

A bölcső.

(Bemutató előadás.)

A francia színmű-irodalom egy újabb munkását, *Brieux*t mutatták be nálunk tegnap »A bölcső« című három felvonásos színművével. E darabbal a szerző szülőhazájában és nálunk is, a székesfővárosban nagy sikereket aratott. Egyik előadás a másikat követte. Most pedig az utóbbi időben a szerző egy másik darabját, a »Vörös talárt« játszik a székesfővárosi színpadokon. Maguk a budapesti kritikusok azt hirdetik, az utóbbi darab jobb. Erős, megrázó drámai alkotás. A »Bölcsőt« csak mintegy előjátékkul mutatták be nálunk, a melyből a közönség megismerheti a francia író szellemvilágát, a melyben mozog és a honnan alakjait a színpadra hozza, hogy azok beszéljenek úgy, érezzenek úgy, a hogy ő beszélne és a hogy ő érezne, vagy talán a hogy beszél is önmagában és ahogy érez. Hiszen a mig ilyen darab megszületik, testet ölt és a nyilvánosság elé lép, bányászor, de hánys or alakul, formálódik az író lelkében, a ki alakjaival együtt érez, örvend örömknek, osztozik bánatukban, résztvesz szenvedéseikben. Maga az író a legjobb színész, ő maga játszsza el legjobban a darabját.

Bizonyára *Brieux* is lelkében is pontról pontra épült föl e darab, úgy dédelgette, dajkálta s talán egy kissé korán engedte ki szülői karjából, még bölcsőben volt »A bölcső«, a mikor a szülő nyilvánosság elé eresztette gyermekét, kitette a nagy világba, hadd menjen hódító útjára, előhírnökéül egy testesebbnek, egy erősebbnek, csináljon annak helyet. Csinált, eljutott a magyar fővárosi színpadra is, a honnan a vidékre kerekedett, hadd vegye ott is a reá rótt missziót.

Egy rövidke részt mutat be nekünk a szerző a francia családi életből, a mely elég furcsa és viaszos helyzettel van teli. Az ember önkéntelenül is elgondolkodik, vajjon igaz lehet-e az, a mit *Brieux* elénk tár. Benyul a családi szentélybe, kivesz onnan egy töredéket, egy elég szomorú és megható részt és azt megtestesíti, megélénkíti a közönség részére.

Képzeljünk magunknak egy fiatal aszszonyt és egy fiatal férjet, a kik igazi, lángoló szerelemmel szeretik egymást, a kik már vagy hat éve együtt élnek és egy kis gyermekük is van, a kit mindketten nagyon szeretnek. Most ez a férfi néhány pillanatra megteledezik családjáról muló gyönyörökért, neje megtudja, szüleikhez tér vissza és férjéről, a ki szép, magas, erőteljes, az igazi férfiak mintája, mit sem akar hallani már s rábeszélésekre elvál tőle s egy ötven éves emberhez megy, a ki már régebben esdőt kezéért, de a kit kikoszarozott. Lehet, ha ezt az ötven éves férfit egy imponáló alak játszsza, elhiszszük, hogy azt megtudta tenni. De ha

megteszi, szerelme nem volt igaz, mert az igaz szerelem tud megbocsátani. Jól mondja Mossiac orvos az első felvonásban: »Általában a nő sohasem szereti úgy a második férjét, a hogy az elsőt szerette.« Majd odábbig szól: »A házasság tehát csak úgy lehetséges, ha mind a két fél kölcsönösen és folyton megbocsájt egymásnak.«

Micsoda szép gondolatok. A szerző e gondolatokkal ellentétben cselekedett. Ő darabot akart létrehozni és így elvetette a remek igazságot. Hanem meg volt már benne az eszme, a gondolat, ha el is választotta őket egymástól, csak rövid időre. Beteggé teszi a gyermeket, a házasság lerombolhatatlan kapcsolatát, a mely szét nem rombolható mindaddig, míg a gyermek él. Hiába mondják ki a bírák az elválást: ott a gyermek.

No és ezzel a gyermekkel hozza ismét össze őket, a kit azonban a közönség egy pillanatra sem lát s így csak képzeleti dolgot képez. Ugy gondoljuk, nem az a bölcső hozza őket ismét össze, szerelmük élt keblükben, a mely előbb utóbb mégis együvé vezérli utukat. Az a bölcső csak segítő eszköz volt. A hol akkora szerelem van, mint a Laurence és Chantrel között, ott nem lehet egyszerűen a házasságot felbontani, talál utat, módot az a szerelem, hogy egygyé fűzze ismét őket. De az író úgy akarta, legyen tehát.

A szereplők teljes ambícióval küzdöttek, hogy a darabot siker koronázza. És hogy a közönség mégis kételkedett, nem a színészmulott. *Thury* Chantrel Raymond szerepében remek alakítást mutatott be. Hittük minden szavát, éreztük mi is azt a fájdalmat, a mit gyermekének betegsége okozott. — Aztán az örömben is osztoztunk annyira, a mennyire, hogy gyermeke ölgögyült. De nem tudtunk úgy örülni, a hogy szerettünk volna. Hiába, megvan az az ember természetében, nem tud láttatlan fölött lelkesedni. Ha az a gyermek oda élénk jön, szemünkkel látjuk, nemcsak képzeletünkkel, akkor egészen fel tudjuk fogni az apa szenvedését és örömét. Az utolsó felvonásban a nyílt színen is megtapsolták, a mi épen nem jó szokás, mert ez kihozza szerepéből a színészt. *Thury* is megláttuk ezt. Küzdenie kellett, míg az előbbi hangot és érzést eltalálta. Laurence szerepében *Miklóssy* Ilona játszott. Voltak játékában igen jól sikerült részek, de voltak kevésbé sikerültek is. *Girieu* Georges kellemetlen helyzetébe, a második férj szerepébe, *Vágó* sehogy sem találta be magát. Nem tudta úgy eljátszani, a hogy talán maga is szerette volna. Félénkül mozgott benne, nem barátkozott meg a szerep szellemével. A többi szereplő is igyekezett valamit csinálni. *Fekete* Lajos elég jól adta az orvost. *Veszprémy* (Marsan-né) és *Szilágyi* Aladár (Marsan) jelentéktelen szerepükben elfogadhatót nyújtottak. (o. p.)

○ **A vörös talár.** Brioux-nek ez a dramatizált törvényszéki végtárgyalása most teszi meg diadalmas körutját Európa színpadjain. Nálunk a Nemzeti Színház deszkáin került színre a napokban s a siker itt is oly fényes volt, mint mindenütt, a hol a színpad deszkáira hozták. Mondható, hogy Echeagaray »Folt, a mely tisztít« sikere óta nem csinált darab akkora hatást, mint a »Vörös talár«. A Franklin Társulat most az Olcsó Könyvtárban (1324—1327. sz.) adta ki a Nemzeti Színház hivatalos fordítását. — Ára 80 fillér. Kapható minden könyvkereskedésben.

○ **Sem a német, sem a francia, sem az angol** nemzetnek nincsen egy ahhoz fogható olcsó zenemű-folyóirata, mint a magyarnak a »Zenélő Magyarország«, melyben zongorázó, dalos, hegedős egyaránt megtalálja a legjobb előadó, szórakoztató divattermékeket. Leleményes, ügyes megválasztásban, minden izlést

kielégítőleg jelennek meg kéthetenként a »Zenélő Magyarország« mindenütt ismert füzetei, melyek ezután két hétre gazdag tápot nyújtanak a jó zenére vágyó közönségnek. A »Zenélő Magyarország« most megjelent november 1-sei füze közzli 1. Stoll Károlytól a »Miért is szeretlek oly nagyon tégedet« népszerű dal szerzőjétől »Madár se jár, felhő se száll« hasonló szép magyar dalt. 2. Szent Gáty Gyulától »Kacér Panna dalát« III. »Angelotti Vilmostól« »Zsófia« keringőt. Egy negyedévben hat hasonló gazdag tartalmu füzet jelenik meg 62 zeneoldal tartalommal 3 korona előfizetésért — s előfizethetni a »Zenélő Magyarország« kiadóhivatala zene-műkereskedésében Budapesten VIII. József-körut 24. sz., mely egyuttal minden zeneművek beszerzésére a legolcsóbb bevásárlási forrás.

○ **Fedák Sári Pécsett.** Tegnap este nyolc órakor *Fedák Sári* Budapest kedvelt művésznője sürgönyileg tudatta a színházi vezetőséggel, hogy hétfőn, november negyedikén, megkezdi Pécsett vendégszereplését. Hétfőn *Gésák* operettében *Mollit* játszsza, kedden *Liliben* lép föl, és szerdán a *Bolondban*, *Bimbilla* szerepében lesz alkalmunk gyönyörködni. A helyárakat az igazgatóság kénytelen 50% al fölemelni. A bérlet érvényes, de a szelvények, mint más vendégszereplés alkalmával, ezuttal sem érvényesíthetők.

○ **Léghezvétel a színházban.** Külön cím alatt szólunk arról a nagy léghuzatról, a mi a színházban van. Teszszük ezt azért, mert így bizonyára előbb veszi észre az igazgatóság. Általános a panasz, hogy nem lehet megülni a színházban, oly nagy a léghuzat. Az igazgatóság ezt valószínűleg nem tudja. — Azért hívjuk föl a figyelmét erre, hogy a közönség iránti figyelemből intézkedjék valahogyan, hogy ez a nagy léghuzat ne legyen a színházban. Az ajtókat nyitva hagyogatják, benn az orchesterben, a hol a katonák ki bejáznak, szintén állandóan nyitva van az ajtó. Nem kutatjuk, honnan ered, csak föl hívjuk az igazgatóság figyelmét erre.

Törvénykezés.

§ **A muzsika pénz.** A mi derék sváb-jaink elég csendes, békeszerető honpolgárok, de néha mégis meglejtkeznek magukról, elfelejtik, hogy ők tulajdonképen nagyon jámbor nép hírében állanak és olyan dolgot mivelnek, a mi ezt a véleményt megdönti. No legalább részben megdöntötte ezt *Zahrt* Jakab és *Weisz* Konrád, két gerényesi polgár. Az utóbbi a nagy trombita hű kezelője s mint ilyen ez év husvétján játszott a nagykorcsmában, a hol *Zahrt* Jakab is jelenvolt. A muzsikapénzzel azonban adós maradt, a mi ellenséges, vagyis jobban mondva, haragos viszonyba hozta őket egymással. Többször összeszólkoztak, de komolyabbra nem vált a dolog. Azonban május 16-án éjjel fél 12 órakor kitöltötték haragjukat, a minek *Weisz* itta meg az levét. Aznap estefelé *Zahrt* hallotta a legényektől, hogy *Weisz* az ő barátját, *Weiser* Jánost meg akarja verni. *Zahrt* ezt nem engedhette és két társával a korcsmában várakozott, hogyha oda jön *Weiser*, hogy megmondja neki. Hanem az nem jött. Erre feltizenkét óra tájban *Zahrt* hazafelé indult két társával. Utközben találkoztak *Weisz*szal. *Weisz* odakiáltott neki:

— Ha van kurázsíd, jöjj ide!

*Zahrt*nak nem is kellett több. Odament és rövid uton egy husánggal úgy ütötte arcba

*Weisz*ot, hogy az két hónapig betegen fektött a sérülésbe. Emiatt került ma a törvényszék elé *Zahrt*, a hol a jogos védelemre hivatkozott. A tanúk azonban, a kikre hivatkozott, nem bizonyíthatták állítását és a törvényszék súlyos testi sértés büntetésében mondta ki bűnösnek, a miért egy évi börtönre ítélte. — A vádlott főlebbezett.

§ **Hivataliszolga kerestetik** A gyönki járásbírósnál egy harmadosztályu hivataliszolgai állás van üresedésben, Pályázni november hó huszonhetedikéig lehet a szegzárdi kir. törvényszék elnökéhez.

Folyó szám 35. Idénybérlet 35 Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, péntek, november 1-én:

Délután 3 órakor fél helyárrakkal:

Sulamith.

Héber daljáték 4 felvonásban, 7 képben. Irta: Goldfaden. 1. A ké. ek címei: A zsidók vándorlása Zionba. 2. A kut és a vadmacska. 3. Absolon és Abigail. 4. Sulamith keserve. 5. Az Isten büntetése. 6. Az eskü. 7. Dicsértessék az Ur neve.

Este rendes helyárrakkal:

Molnár és gyermeke.

Raupach és Szerdahelyi drámája.

Személyek:

Reinhold Kristóf, gazda molnár . . . Vágó Béla
Mária, leánya . . . G. Miklósi I.
Kunigunda, öz. biróné, Kristóf test. . . A. Nagy Vilma
Ewald, lelkész . . . Molnár Gyula
Brümmingné öz. . . Veszpréminé I.
Konrád, fia, molnár legény . . . Thury Elemér
Reimon, korcsmáros . . . Szilágyi A.
Margaréta, neje . . . Acél Szidi
John, sirásó . . . Pesti K.

Pénteken november hó 2-án.

Ujdonság!

Titkos rendőr.

Anteni Mars vigjátéka itt először.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október 31-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Fabiny* Teofil korelnök az ülést megnyitván, az osztályok jegyzői betérjesztik a mandátumokról szóló jelentéseket. A korelnök bejelenti, hogy 442 képviselő összesen 445 mandátumot terjesztett be, melyek közül végleg igazoltatott 425, alaki kifogás alá esik 16, petícióval van megtámadva 4 mandátum.

Ezután következett a Ház tisztikárának megválasztása. Az elnöki állásra *Apponyi* Albert 242. *Komjáthy* Béla 36 szavazatot kapott s ennél fogva a korelnök *Apponyi* megválasztott házelnöknek jelentette ki, a mit hosszas éljenzés követett.

Alelnökké *Tallián* Bélát és *Dániel* Gábort választották meg. Háznagy *Csávossy* Béla, jegyzők *Dedovics* György, *Essterházy* Kálmán gróf, *Illyés* Balint, *Lásár* Árpád, *Molnár* Antal és *Nyegre* László lettek.

A Ház ekként megalakulván *Fabiny* korelnök átadja helyét az ujonnan megválasztott elnöknek.

Apponyi Albert gróf félkettőkor zajos éljenzés közben elfoglalván az elnöki széket, szívből köszönetet mond megválasztásáért. Elnöki kötelességét lelkiismeretesen fogja teljesíteni, ügyelve a nemzeti jogokra, a parlament függetlenségét s a szólásszabadságot meg fogja védeni.

Az elhőki beköszöntőt a Ház tagjai lelkes éljenzéssel fogadták.

TÁVIRATOK.

— **Kossuth Ferenc születésnapja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kossuth Ferencet hatvanadik születésnapja alkalmából Cegléd város a mai közgyűlésén egyhangulag diszpolgárrá választották.

— **Az orosz nagyherceg elutazása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az orosz nagyherceget királyunk ma reggel hét órakor meglátogatta a Bristol szállodában, hol husz percet töltöttek együtt bizalmas beszélgetésben. Fél nyolckor kihajtottak a nyugoti pályaudvarba. Királyunk a szalonkocsig kísérte a nagyherceget, kit háromszor megölelt és megcsókolt. Az orosz nagyherceg Bécsen át Drezdába utazott.

— **A reformáció ünnepe.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A reformáció mai emlékünnepe Budapesten protestáns templomaiban ünnepi Istentiszteleteket tartottak, melyeken előkelő közönség jelent meg.

— **Királyi kihallgatás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király ma délelőtt általános kihallgatást adott, melynek során fogadta az egyetemi kórház-egylet elnökségét, kik megköszönték, hogy Ő Felsége az egyesület védnökségét elfogadta. Az egyetemi ifjakból álló elnökséget Vécsey rektor vezette a király elé, ki nyájasan fogadta őket és egyenként megszólította. A király délután Gödöllőre utazott.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1901. okt. 31. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 766.4 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 9.6 °C.

» maximuma: 14.4 °C.

» minimuma: 10.0 °C. } tegnapi.

Párányomás: 5.3 mm.

Relatív nedvesség: 59. %.

Felhőzet: 8° Cum. N. E. —

Szélirány s erő: NE. 3. —

Csapadék 24 órai: 0. —

Harmatp. = 1.9 °C.

Hideg, szeles, félborult i. v. (Dér.)

Dr. Cser.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

KIR. TÁBLAI ÉRTESEITŐ.

1901. évi okt. hó 28-án s a köv. napokon elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helybenhagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Pölch Antal.

- III. 2255. Hidasdon elhalt Knapp Jánosné hagy. — ms.
2267. Fekete Julianna — Fekete Dániel végr. — hh.

2277. Görgetegen elhalt Varga Lukácsné hagy. — hh.
2359. Fonyódon elhalt Stephaics Ödön hagy. — csat.
2360. „ „ „ — ms.
2366. Néhai Dóri Dénes „ — hh.
2379. Gyula-Jovancán elhalt Kis Józsefné „ — fo.
2400. Néhai Pallini Inkey László „ — hh.
2461. Tótkéren elhalt Lőrinc Márton „ — fo.

Előadó: Tóttóssy Béla.

- V. 2016. Bedőcs János — Horvát Anna házass. felb. — hh.
2117. Mike Katalin — Mike József s t. öröks. — hh.
2220. Hoffmann György — Sziebert Nándor panasz. — fo.
2431. Szeeres János — özv. Tollas Istvánné s t. ing. tjog. — hh.
III. 2591. Dr. Gál Jenő — Kolonics Mihály végr. — hh.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 2052. Dr. Frühwirth Jenő — Győr-Veszprém-Dombóvár. h. é. vasut részv. társaság 6762 kor. 22 fill. — mv.
2116. Leitner Rozália — Prasszer Gyula öröks. — hh.
2160. Molnár Andrásné — Halász Mari 1000 k. — fo.
2144. Weisz Sámuel — Horváth József s t. 2000 kor. — rmv.
2145. Kaufman Adolfné — Kaufman Adolf 8087 k. 60 fill. — hh.
2164. Bogyai Jenőné — Bogyai Jenő ing. kiad. — fo.
III. 2579. Thiringer Antal s t. — a bítaszéki első tejszövetkezet közgy. határozat részbeni megsem. — hh.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 1830. Bérés Györgyné s t. — ifj. Józó Pál ing. tulajd. — hh.
1925. Goldfinger Mór — Mautner Irén váló-per. — hh.
1926. Faubl Magdolna — Schaffer János „ — hh.
1932. Sommer Ede — Weisz Anna „ „
1937. Leány Mária — Varga Ferenc „ „
1979. Tarr Lajos — Pranger Ida „ „

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökk Gyula.

- V. 1978. Szalai Erzsé — Szalai József s t. öröks. — hh.
1984. Róbb Márk s t. — Róbb Ferec szerződ. érvényt. — rmv.
III. 2545. Parti József — Jámbor József végr. — hh.
2546. Dr. Cholnoky Sándor — Béla Miksa végr. — mv.
2570. Ssekely Ármin — Laskay Tivadar „ — mv.
2589. Varga János — Tóth Ferenc s t. „ — rend.
2590. Bernhadi Bernát — Weisz Miksa „ — rmv. s hh.
2610. Heský testvérek — Szent Péter község „ — hh.
2635. Baranya megyei hitelintézet — dr. Németh Arthur végr. — hh.
2636. Dr. Kaufer Jenő — dr. Németh Arthur végr. hh.

Előadó: Graff Károly.

- III. 2411. Sütő István — Oszkó János zjog. bek. — mv.
2412. Szabó József s n — Zsebi Miklós s t. zjog. törtl. — mv.
2439. Jakab János s t. ing. egyesit. s. tulajd arány-megáll. — hh.
2442. Gyarmati Lidi — Bek János s t. végr. — hh.
2476. Unger András — Unger Mária tjog. bek. — rmv.
2477. Kis-Veje község hitelszövetkezet — Rüppel Anna s t. zjog. — rend.
2620. Németh József — Spiel Jakab s n. végr. — mv.
2631. Goldschmidt Frigyes — Gulyás Mihály s n. végr. — rend.

Előadó: Zsahokrszky Ferenc.

- V. 1923. Szafenauer János s t. — Adler Sándor s t. törtl. — rmv.
1988. Geresdi János — Mátyás László törtl. — hh.
2054. Szalai Imre s n — Strausz Salamon és fia s t. követelés fennállás kimondás. — hh.
2221. Kobor Adél — Weidinger Emilia s t. tjog. előj. — hh.
2263. Bóli György — Friedmann Lipót törtl. — rend.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 1184. Györki Mihály hamis — vád rend.
1191. Horváth János lopás. — főt. kit.
1193. Darázs Viktor id. ing. rong. — főt. kit.

Előadó: Czigliánvi Béla.

- V. 1304. Farkas József s t. suly. t. sért. — biz. kieg.
1307. Molnár István gond. ok. suly. t. sért. — biz. kieg.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 1241. Poszovác Márkó lopás. — főt. kit.

Előadó: Nábráczy Lajos.

- V. 1367. Hufnagel Márton lopási kísérlet. — főt. kit.
1390. Dávid Antal lopás — főt. kit.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 1233. Ifj. Bak József lopás. — főt. kit.
1238. Zadravec Józsefné suly. t. sért. — biz. kieg.
1256. Özv. Horváth Józsefné org. — főt. kit.
1263. Kamár Anna gyermekölés. — főt. kit.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1901. évi nov. hó 4. s a köv. napokra.

I. Polgári tanács.

Előadó: Pölch Antal.

- V. 1536. Iganecz Jánosné — Szlavecz János öröks.
1571. Jakab József s t. — özv. Schön Jánosné 1100 kor.
1719. Bézsenyi József s t. — Zalaapáti volt urb. birtokosai legelő elkülönítés.

Előadó: Tóttóssy Béla.

- V. 2029. Erdély János s t. — Orbán János 1255 frt.
2079. Lamm B. és fia cég — Policzer Ceczilia s t. 623 f. 91 kr.
2146. Paizs István — özv. Paizs Györgyné s t. szerződ. érvényt.
2706. Weiss (Muki) János — Fischl (Ferenci) Zsigmond 3856 k.
2716. Szántó József — Somogyi Zsófia házass. felb.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 2167. Grosz Jakab — Grosz S. 3000 kor. váltó kiadás.
2217. Özv. Kornics Mihályné s t. — Beringer Soma haszonbér megszűnt.
2600. Schön Károly csőd.
2611. Mautner Jakab — Paksi Mari s t. 150 k.
2612. „ „ — „ „ 110 k.
2647. Schönwald Imre — Eppinger Miksa 460 k.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 1987. Rafael Antal — Hochsinger Katalin válóper.
2013. Ifj. Boncz József — Kaszás Katalin „
2015. Csekő Lajos — Király Erzsébet „
2055. Kufaber Julianna — Péri József „
2057. Ellebruch Henrik — Beck Éva „
2058. Kajdi Gyula — Katona Julianna „
2059. Ifj. Kramer Konrad — Wéber Katalin „
2067. Gál József — Lakos Eszter „
2090. Simon Ödön — Nyikos Teréz „
2130. Kresztics Mihály — Sztamonicz Milka „
2152. Szántó Éva — Nagy Gy. István „
2628. Pilcz Albert — Schwarcz Róza „
III. 2473. Spányi Leó — Csentő Mihály árv.
2577. Dr. Tuboly Gyula s t. — Tamás Ádám zárlat.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökk Gyula.

- V. 2014. Katona Ferenc s t. — özv. Katona Mihályné öröks.
2027. özv. Pöcze Istvánné — Pöcze István s n. szolgalmjog.
2028. Levasics Mária — Levasics Iván s t. öröks.
2092. Özv. Aneigl Ádámné — Tolna nagyközség 1600 k.

Előadó: Graff Károly.

- III. 2520. Kis Pál s t. — Kovács Erzsébet tjog. bek.
2532. Trenkert Bernát — Trenkert János „ „
2537. Baranya megye gyámpénztára — Szorg Lőrinc felszól.
2569. M. kir. államkincstár — Szörcsök Teréz zjog. bek.
2576. Bitó József tjog. bek.
2659. Tengler János s n. — Schwarczmann Károly végr.
2670. Özv. Schreiber Fülöpné — Dunaföldvári gör. kel. egyház végr.
2687. Schwarcz Henrik — Deáky Sándor végr.

Előadó: Zsahokrszky Ferenc.

- III. 2506. Fördös Géza — Dömötör Mihály végr.
2533. Erdéssy Éva s t. — néh. Rapoly Antal öröks. végr.
2548. Mohácsi ált. tkptár — Vitarics Péro „
2563. Steiner Ferenc s t. — Tolna vidéki tkptár végr. megszűnt.
2565. Dr. Schwetz Antal s t. — Pill Jánosné végr.
2568. Mohácsi tkptár — Ács Mihály s t. „
2575. Pécsi tkptár — Gold Mór „
2592. Szabó József — Tóka Teréz „

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 1200. Hollendus János s t. lopás.
1221. Tamás József m. lak. sért.
1223. özv. Bizse Pálné lopás.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 1253. Horváth József (Balkáni) megvesztegetés.
1273. Kasza Imre nyilv. rágalom.
1296. Pandur Lajos suly. t. sért.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 1898. Sántha Mihály sikk.
1427. Héring Mari több. r. lopás.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 1265. Galambos Gyula csalárd. bukás.
1268. Goldstein József sikk.
1285. Varga János s t. m. okir. ham.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTAV

PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések.**Értesítés!**

Folyó évi november hó elsejével Pannónia kávéházunkat megszüntetjük és az összes helyiségeket **bolthelyiségek** alakítjuk át. —

A jövőben csakis a **kert-helyiséget** fogjuk

a (nyári idényben) a n.

é. közönség rendelkezésére bocsájtani.

A midőn ezek

szives tudomá-

másul vételét

kérjük; egyben

szives figyelmébe

ajánljuk **BEDŐ-**

kávéházunkat és

SECESSIO-sörö-

zónket, amely vállalatunkat

a jövőben is fokozott mérvben

fogjuk fejleszteni és azon az elő-

kelő színvonalon megtartani, a mely

azt eddig is jellegzetessé tette. — Szolgálatra kész mély tisztelettel, Pécs, okt. 31.

Bedő Testvérek.

A Széchenyi-tér közelében

két ház

célszerű **lakásokkal** és **kerttel**; egy a város közvetlen közelében fekvő

szőlő

kényelmes nyaralóval és több

ház hely

előnyös föltételek mellett **eladó.**

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Halló!**Halló!**

Ma és minden pénteken

NAGY HALÁSZ-ESTÉLY

a

Nagy-Vigadóban

a felső- és alsó éttermekben.

Nagy adag 35 kr. Kis adag 20 kr.

Kitünő

Cserta Antal-féle borok**Friss sör.**

A n. é. közönség becses pártfogását kérem

mely tisztelettel

Rehling József,

Vigadó vendéglőse.

Üzlet-átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönségnek szives tudomására hozni, hogy

a régi **Scholz-féle****sörházat**

f. évi november 2-án átveszem.

Gondos és pontos kiszolgálás, kifogástalan **ételek és italok** nyújtása mehet minden törekvésem oda fog irányulni, hogy a n. é. közönségnek ezennel és tisztelettel kért pártfogását magam részére kiérdemeljem és biztosítsam.

Ebéd és vacsora-bérleteket házo kívül is elvállalok.

Teljes tisztelettel

Szigethy Ede,

vendéglős.

Kizárólagos**Posztógyári-raktár**

Pécs, Apáca-u. 2. Takarékpénztári új palota.

35%-ot takaríthat meg minden férfi, ki ruhaszükségletét kizárólagos **Posztógyári raktárunkból** fedezi. Óriási választékot tartunk **honi, angol, gráci és brünni**

férfi ruha szövetekben

és **szabó kellékekben**, úgy szintén **tömösvölgyi és pinkafői lőtakarókban**, melyeket rendkívüli **olcsó** árakban árusítjuk.

Tisztelettel

Leichner és Fleischer.**!! Éppen most jelent meg !!****A Pécs szab. kir. város és határában levő épületek jegyzéke**

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.

Vendéglő-átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy a **Munkácsy Mihály-u. 12. szám alatt a Bäumlér-féle házban** levő

vendéglőt

átvettem

s azt **november 2-án** cigányzene mellett **ünnepélyesen megnyitom.**

Kitünő konyha. — Székói Sikorszky-féle borok. — Friss csapolású sör. — Bala-toni halpaprikás. — Kirántott fogas.

Ebéd és vacsora bérletek.

Pontos kiszolgálás és bámulatos olcsó árak.

Teljes tisztelettel

Fenrich Lajos,

vendéglős.

Grün Bernát**UTÓDA****férfiszabó****PECS,** Zsiga gyógyszertár fölötti emelet.**Alapított 1865-ben.**

A vidék egyik legnagyobb és leg-régibb elsőrendű

szabó-üzlete

ajánlja dusan felszerelt raktárát a **leg-kitünőbb minőségű szövetekben**, melyekből mindennemű

férfi-ruhák

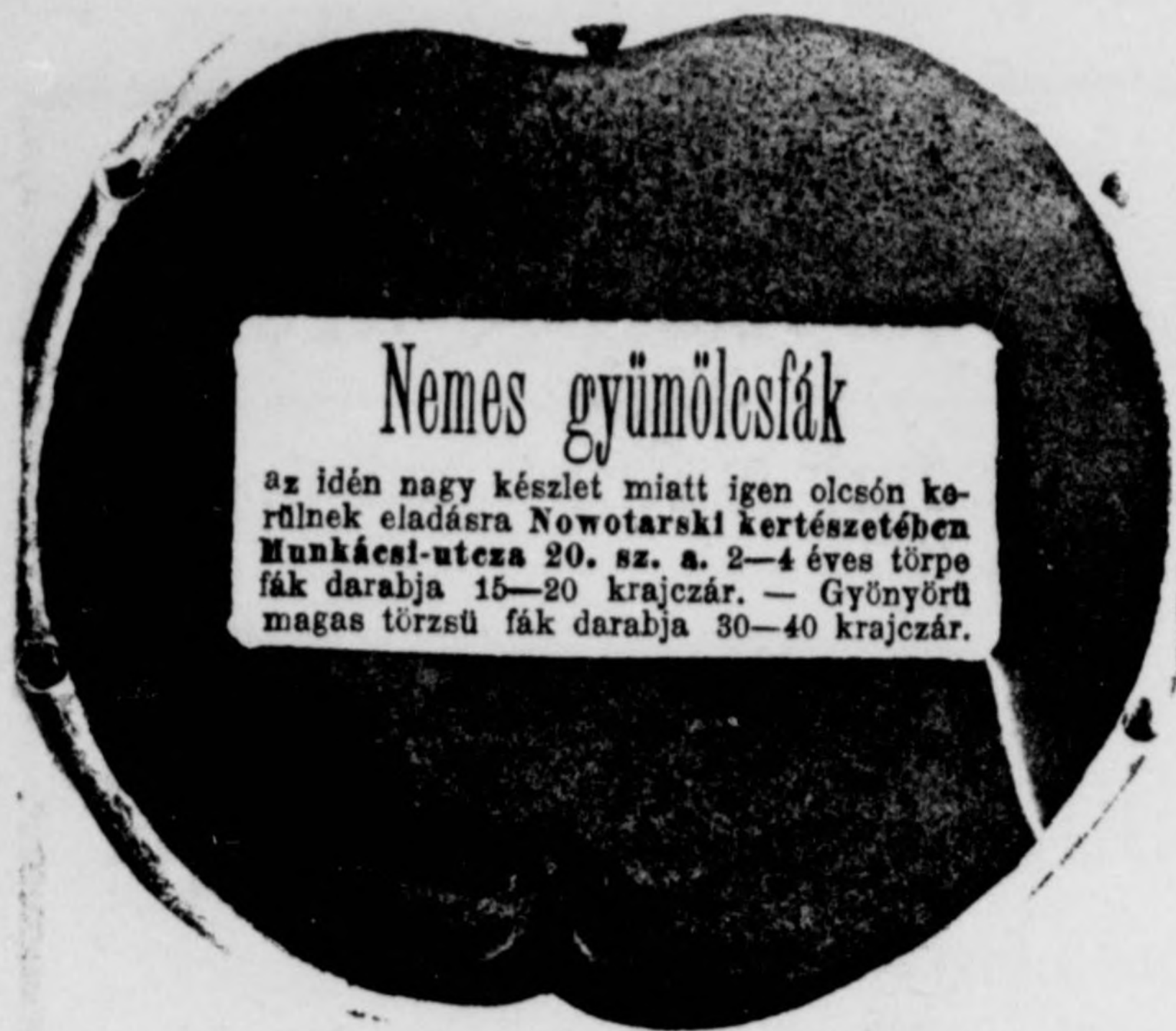
a cég tulajdonos személyes felügyelete mellett, a mai kor igényeinek megfelelőleg a **legkiválóbb gonddal, olcsó árban** készíttetnek.

Finom utazóbundákban nagy választék.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve vagyok

kiváló tisztelettel

Grün Bernát utóda.

Nemes gyümölcsfák

az idén nagy készlet miatt igen olcsón kerülnek eladásra Nowotarski kertészetében Munkácsi-utca 20. sz. a. 2-4 éves törpe fák darabja 15-20 krajczár. — Gyönyörű magas törzsű fák darabja 30-40 krajczár.

Sirkövek

igen diszes kivitelben kaphatók

jutányos

árért.

Piacsek Károly

kőfaragó üzletében
Pécsett, Kossuth Lajos-u. 1.

Emeleti utcai lakás,
mely áll **2 szoba, alkov, konyha**
és **mellék helyiségekből,** az
Árpád-utca 31. szám alatti házban
november 1-től kiadó.

— Évi bér **280 korona.** —
Bővebbet ugyanott a házmesternél
vagy lapunk kiadóhivatalában.

27554. sz.

1901.

Hirdetmény.

Alulírott város tanácsa ezennel közhirrre teszi, hogy **a közbádoghídon naponként összegyülemlő**

külömféle trágjának

1902. évi január hó 1-től számított egy évre leendő eladásának biztosítása iránt **f. évi november hó 20-án a. e. 9 órakor** a város gazdasági tanácsstermében zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árverés fog tartatni.

Felhivatnak tehát árverezni szándékozók, hogy 25 korona bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat **f. évi november hó 19-ének déli 12 órájáig** polgármesternél nyújtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árverésen vegyenek részt.

Az árverési feltételek a gazd. tanácssteremben (Városház II. em. 26. ajtó) naponként d. e. 9-től 12 óráig betekintheők.

Kelt Pécsett, 1901. évi október 30-án.

Pécs város Tanácsa.

HAZAI ALTALANOS BIZTOSÍTÓ R.-TARSASAG.

A biztosító közönségnek

szives értésére adjuk, miként pécsi főügynökségünket
f. é. november hó elsejétől

Eizer János nagykereskedő

urra biztuk, kinek üzlethelyisége és biztosítási irodája: **Pécsett, Széchenyi-tér 14. szám alatt** (Mária-utca sarkán) létezik, ahol is szivesen áll a biztosító felek és biztosító közönség rendelkezésére.

Tűz- és jégkár ellen biztosító hazai intézetünket a t. biztosító közönség jóakarátába ajánljuk.

Hazai általános biztosító r.-társaság.

Kossuth Ferencz,

elnök.

Tóth Pál,

vezérigazgató.